

குடிவரசு

ESTD 1924

உள்நாடு வருட சந்தா ரூ. 7.0.0.
வெளிநாடு ,, ரூ. 9.0.0.

தனிப்பிரதி 0-2-0.
,, 0-2-6.

மாலை 21 }

சுரோடு 31-7-1948 சனிக்கிழமை

{ மலர் 47.

ஏமாந்து போகாதீர்!

ஒன்றை மட்டும் உங்களுக்கு நிச்சயமாக எடுத்துச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். ஆரியர்கள் என்று இந்த நாட்டில் காலடி எடுத்து வைத்தார்களோ அன்று முதல் தமிழையும், தமிழரின் கலைகளையும், கலாச்சாரத்தையும் ஒழிப்பதிலேயே அவர்கள் கண்ணுங் கருத்துமாய் இருந்து வருகிறார்கள். இந்த ஆரிய சூழ்ச்சி சென்ற 2500 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. தென்னாட்டை ஆரிய நாடாக ஆக்க வேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளோடு இவர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக விடாமுயற்சி செய்து வருகிறார்கள். இதற்காகவே ஆரியர்கள் சிலர் தம்மையும் தமிழர்கள் என்று கூறிக் கொண்டும் நம்முடன் சேர்ந்து கொண்டும் நயவஞ்சகமாக நமக்கு நன்மை செய்வதுபோல் ஏதாயினும் கூறி, நம்மை ஏமாற்றி, நம்மை வடநாட்டு ஆரியருக்கு அடிமைப்படுத்த பெருமுயற்சி செய்து வருகிறார்கள். இம்முயற்சிக்கு நாம் ஏமாந்து போய்விடக் கூடாது.

மறைமலையடிகளார். 17-7-48 இ. எ. மாநாட்டுத் தலைவர்.

1948

AUGUST.

1948

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

இன்பம்!

பக்தனுக்கு முக்தியில் இன்பம். பசித்தவனுக்கு உணவில் இன்பம். உண்டவனுக்கு உறக்கத்தில் இன்பம். உறங்கினவனுக்குச் செயலில் இன்பம். செய்தவனுக்கு ஓய்வில் இன்பம். ஓய்விலிருந்தவனுக்கு மறுபடியும் வேலையில் இன்பம்! முக்தர்களுக்கு மறுபடியும் பக்தியில் இன்பம்!!

தோற்றவனுக்கு வெற்றியில் இன்பம். வென்றவனுக்குப் புகழில் இன்பம். புகழ்பவனுக்குப் பரிசில் இன்பம். அடைந்தவனுக்கு அனுபவிப்பதில் இன்பம். அனுபவித்தனுக்கு அனுபவித்ததில் இன்பம்!

இழந்தவனுக்கு அடைவதில் இன்பம். அறிவாளிக்கு ஆராய்ச்சியில் இன்பம். ஆராய்ச்சியாளனுக்கு அதை மற்றவர்களுக்குச் சொல்வதில் இன்பம். கேட்டவர்களுக்குச் சொல்லின் “உண்மையில்” இன்பம்.

ஏழைக்குச் செல்வத்தில் இன்பம். செல்வந்தனுக்கு ஆதிக்கத்தில் இன்பம். ஆதிக்கக்காரனுக்கு அதிகாரத்தில் இன்பம். உழைத்தவனுக்கு ஊதியத்தில் இன்பம். முதலாளிக்கு பிறர் உழைப்பை உறிஞ்சி வாழ்வதில் இன்பம்.

காதலிக்கு காதலன் இன்பம். காதலனுக்கு காதலி இன்பம். காதலர்களுக்கு “ஈடேறும்” காதலில் இன்பம். சிறுவர்களுக்கு விளையாட்டில் இன்பம். வாலிபர்களுக்கு வருங்கால கற்பனையில் இன்பம். வயோதிகர்களுக்கு சென்ற கால நினைவுகளில் இன்பம்.

இல்லாதவனுக்கு இருப்பதில் இன்பம். இருப்பவனுக்கு இன்னும் வேண்டுமென்பதில் இன்பம். நோயாளிக்கு ஆரோக்கியத்தில் இன்பம். பலவீனனுக்கு பலத்தில் இன்பம். தாழ்ந்தவனுக்கு உயர்வதில் இன்பம். உயர்ந்தவனுக்கு உறுதியாக நிலைத்திருப்பதில் இன்பம். கைதிக்கு விடுதலையில் இன்பம். அடிமைக்கு உரிமையில் இன்பம்.

குளிரில் உஷ்ணம் இன்பம். இடத்திற்கு தக்கவாறு, நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு, காலத்துக்கு கட்டுண்டதாக இருக்கிறது. அல்

லாமலும் ஒருவருக்கு நியாயமாகப் படும் இன்பம் மற்றவருக்கு துயரத்தை தருகிறது. சிலருக்கு வேண்டியதாக தோன்றும் இன்பம் பலருக்கு வெறுப்பை தருகிறது. ஒரு சிலர் விரும்பும் இன்பம் பெரும் பான்மையோருடைய வாழ்க்கையை சீதைக்கிறது. இதற்காக தனக்கு இன்பம் என்று தோன்றுவதை விரும்பாமலும் இருப்பதில்லை. ஆகையால் தெய்வீகத்தையும், முன்ஜன்ம பாப புண்ணியத்தையும், பிறப்பு இறப்பையும் இன்பத்துடன் இணைப்பது இணையற்ற முட்டாள்தனமேயாகும். இன்பத்துக்கும் மேற் சொன்னவைகளுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்றால் இவ்வுலக இன்பத்துக்கோ, மறுவுலக பேரின்பத்துக்காவோ கடவுளை நாட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ஏனெனில் மனிதன் தனது சுயநல இன்பத்துக்காக கடவுளை நாடுவதை விட காரியத்திலேயே அதிகக் கவனம் செலுத்துகிறான். இன்றைய உலக விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தின் விளைவுகளினால் ஏற்பட்டிருக்கும் சகல சௌகரியங்களும் மனிதனின் அன்றாடத் தேவைகளில் கலந்திருப்பதால் இல்லை என்று யாராலும் மறுக்க முடியாத உண்மை. கடவுளை நம்பி அதன் மூலம் பெறமுடியாததாலேயே மனிதன் இந்த ஆபத்தான பலனை உடனே எதிர்பார்க்க முடியாததான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு வெற்றியும் கண்டிருக்கிறான்.

இன்பம் காலத்துக்கும், நிலைமைக்கும், இடத்துக்கும் ஏற்றபடி மட்டுமல்லாமல் ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு வகையில் தோற்றமளிக்கிறது; இன்றைய சமூகத்திலுள்ள மனிதனுக்கு மனிதனை வேறுபடுத்தும் சட்டதிட்ட சம்பிரதாயங்களால். மனிதர்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வுகள் இருப்பதாலேயே எல்லோருக்கும் வேண்டிய இன்பம் இடத்துக்கு, காலத்துக்கு, நிலைமைக்குத் தக்கவாறு ஏற்றம் இறக்கம் காட்டுகிறது. இதனால் இன்பத்தை நோவதோ காலத்தை வெறுப்பதோ தவறு.

இதற்கு இல்லாத கடவுளை வேண்டுவதிலோ, வெறுப்பதிலோ பயன் இருந்தால் இன்று உலகத்தில் பெரும்பாலாக உள்ள கடவுள் பக்தர்களும், மதப்பிரியர்களும் கண்டிப்பாக பயனை அடைந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைய உலகநிலை ஒருசில கூட்டத்துக்கே அதுவும் கடவுள் என்ற பேரைச் சொல்லிக்கொண்டு சுரண்டி வாழும் கூட்டத்துக்கே பயன் படுவதால் உண்மை பக்தர்களும்; உண்மையாகவே மதத்தில் பிரியம் கொண்டவர்களும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தாங்கள் சென்ற பாதை தவறானது என்று சிந்திக்கும் நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

அறிவின் ஆராய்ச்சியால் மனித சமூக நன்மைக்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சௌகரியங்களேயாகும்; இரயில், விமானம், கப்பல், மின்சாரம் முதலியவைகள். இவைகள் கடவுளால் கனவிலோ, அருபியால் அசரீரியாலோ தெரிவிக்கப்பட்டவைகள் என்று பச்சை வைதீகர்கள்கூட சொல்லமாட்டார்கள். இவைகளின் சௌகரியங்களால் ஏற்படும் இன்பத்துக்கு காரணம் மனிதன், மனிதனின் அறிவினால் விளைந்த ஆராய்ச்சித் திறமை. இதற்குப் பக்தியோ, சடங்கோ, ஆடம்பரமோ, உற்சவமோ, பிரார்த்தனையோ, கோயிலோ, ஜெபமோ தேவையில்லை. அதனால்வருவது என்று சொல்ல முற்படுவது முழுப் பைத்தியக்காரத்தனமே தவிர வேறல்ல.

“எஸ்ஸார்ட்டி”

புதிய பதிப்பு

விற்பனைக்குத் தயார்!

1. பணம் பிடுங்கிப் பார்ப்பனர் ரூ. 0-14-0
2. பெண் ஏன் அடிமையானாள் 0-8-0
3. இயற்கை வழி ஆத்மீகவழி 0-4-0
4. அகத்தியர் ஆராய்ச்சி 0-3-0
வியாபாரிகளுக்குக் கமிஷன் உண்டு.

கிடைக்கும் இடம்
நாதன் கம்பெனி லிமிடெட்
கச்சேரி வீதி, ஈரோடு.

கைத்தொழில் கல்வி

கண்காட்சி.

(நமது விசேஷ நிருபர்)

நாட்டிலே பற்பல கண்காட்சிகளைக் கண்டிருப்பீர்கள். அத்தகைய கண்காட்சிகளை ஏற்படுத்துபவர்களின் நோக்கம் இலாபம் எட்டலாம், ஒரே இடத்தில் நல்லவிதமான விளம்பரம் செய்யலாம் என்பதாகும். ஆனால், நான் இங்கு குறிப்பிடும் கண்காட்சி அத்தகைய நோக்கத்தோடு ஏற்படுத்தப்பட்டதல்ல. உள்ளபடி நாட்டுக்குப் பயனளிக்க வேண்டும், நம்நாடும் மற்ற நாடுகளுடன் சமஅந்தஸ்தையடைய வேண்டும், நாம் பெற்ற இன்பத்தை வையகமும் இன்புற்று வாழ வேண்டும் என்ற பெருநோக்குடன் பாடுபட்டு வந்த ஒரு பெரியார்—அறிஞர்—தமது முயற்சிகள் எல்லாம் வீணாவதைக் கண்டு—ஆதரவற்றுப் போவதைக் கண்டு மனமுடைந்து—உள்ளம் நொந்து தாம் கண்டுபிடித்த அருமையான காரியங்களையும்—தம் முயற்சியையும்—தம் அறிவையும் பொதுமக்களுணர்ந்து கொள்ளட்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துடன் இக்கண்காட்சியைத் துவக்கி நடத்தினார் கோவையில்.

அவர்தான் மோட்டார் மன்னன் எனப்புகழப்பட்டுவரும் தோழர் ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள். தாம் துவக்கப் போகும் கண்காட்சியைக் குறித்துப் பல தினத்தாள்கள் மூலமாகவும், வாரத்தாள்கள் மூலமாகவும் பொதுமக்களுக்கு விளம்பரப்படுத்தியிருந்தார்.

ஷை கண்காட்சி கோவை கோபால் பாக்கில் தொழில் நலச்சங்கத் (பேர் வெல்பேர் அசோஷியேசன் லிமிட்டட்) தாரால் நிறுவப்பட்டது. இக்காட்சியைத் துவக்கி வைக்கும் பணி இந்திய யூனியனின் பிரதம மந்திரி திரு பண்டித நேருவுக்கு அளிக்கப்பட்டது. உதகமண்டலத்துக்கு வரும் போது கோவையில் ஷை கண்காட்சியைத் திறந்து வைக்குமாறு தோழர் ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார். தமக்கு சாவகாசமில்லையெனப் பிரதமர் மறுத்துவிட்டார். திறந்து வைக்காது போனாலும், விமான நிலையத்திற்குப் போகும் போது ஒருசில நிமிஷ நேரமாவது தமது கண்காட்சியை பார்வையிட்டுப் போகமாறு மீண்டும் தோழர் நாயுடு அவர்கள் எழுதினார். இதற்குப்பதிலே யில்லை.

எனவே தோழர் நாயுடு அவர்கள் ஷை கண்காட்சியைத் தாமே திறந்து

வைப்பதென முடிவு செய்து கொண்டார்.

கண்காட்சி சென்ற ஜூன் 15-தேதி மாலை 6-மணிக்குத் துவக்கப்பட்டது. ஏராளமான மக்கள் குழுமியிருந்தனர். தோழர் நாயுடு அவர்கள் துவக்க வழி ஆற்றினார். (சொற்பொழிவு பின்னர் வரும்.)

கண்காட்சிப் பொருள்கள் வைக்கப்பட்டிருந்த கட்டிடத்தின் பெயர் பல

குக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கும்.

அத்தகைய பெயர் கொடுத்ததற்கும் காரணம் அவருக்கு ஏற்பட்ட

மனவெறுப்புதான் என்றால் மிகையாகாது. “அழிக்கப்படும் கட்டிடத்திற்கான கட்டடம்” என்று பெயரிட்டார்.

இப்பெயருக்குச் சர்க்காரால் அழிக்கப்படப் போகும் கட்டடம் என்றும்

பொருள் கொள்ளலாம் அல்லது இஞ்சினியரிங் கல்வி சம்பந்தமாக மக்களின்

அறியாமையைப் போக்கும்—அழிக்கும் கலைக் களஞ்சியம் என்றும்

பொருள் கொள்ளலாம். இதைத் தோழர் நாயுடு அவர்களின் சொற்பொழிவிலிருந்து புரிந்து கொள்ள

லாம்.

கண்காட்சியை நேரில் பார்த்தவர்களுக்குத்தான் விளங்கும், தோழர்

நாயுடு அவர்கள் ஏன் இவ்வாறு அடிக்கடி, தமது முயற்சிகளைக் குறித்தும், சர்க்கார் அதிகாரிகள் தமக்குக் கொடுத்துவரும் தொல்லைகளைக் குறித்தும், தம் முயற்சிகள் முன்னேற

முடியாமலிருந்து வருவதைக் குறித்தும் விளக்கிவருகிறார் என்று.

கஷ்டப்பட்டுத் தேடியவனுக்கல்லவா தெரியும் தனது செல்வத்தின் அருமை.

அரும்பாடுபட்டுப் பெற்றெடுத்தவளுக்கல்லவா தெரியும் தனது குழந்தையின் அருமை.

அவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுத் தேடிய பொருளையோ பெற்ற பிள்ளையையோ யாருக்கும்

பயனில்லாமல் அழிக்கப்படுவதைப் பார்த்துக் கொண்டு யாரேனும் இருப்பார்களா?

அதுபோல, எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு தாம் பெற்ற அறிவை—களஞ்சியத்தை நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்பெறச் செய்யாமல் அழிக்கப்படுகிறதே

இன்றைய சர்க்காரால் என்றால் எப்படித்தான் அவர் வயிறெரியாமலிருக்க முடியும்?

கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்டுள்ள சில பொருள்களை இங்கு விளக்குகிறேன். அதன் பிறகு நீங்களே முடி

வுக்கு வருவீர்கள் நான் சொன்னது சரிதான் என்று.

கண்காட்சிக் கட்டடம்:

கண்காட்சிப் பொருள்கள் வைக்கப்பட்டிருந்த கட்டடம் பிரமாண்டமானது.

கட்டடத்தின் அமைப்பைப் பார்த்தால் தோழர் நாயுடு அவர்களின் துண்ணிய அறிவின் பெருமையை யூகித்துக் கொள்ளலாம்.

எவ்வளவு பெரிய இஞ்சினியராயிருந்தாலும், இக்கட்டடத்தின் அமைப்பு அவரது சிந்த

னையைக் கிளரும் என்பதில் அய்யமில்லை.

தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் ஓர்க்ஷாப் போலவே கட்டப்பட்டது.

இதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்குக்களைப்பே தோன்றாது.

இதே தொழிலாளி, வேறு ஓர்க்ஷாப்பில் வேலை செய்ய நேரிட்டால்

விரைவில் களைத்து விடுவான். ஆஸ்பத்திரிகளில் ‘ஆப்பரேஷன்’ செய்யும் அறையில் உள்ளதுபோல் அவ்வளவு வெளிச்சமும் காற்றோட்டமும் இருக்கிறது.

கெட்ட காற்றின் வாடையே துளியும் கிடையாது.

தொழிலாளிக்கு நோயுண்டெண்ணும் சத்து இருக்காற்றேயாகும்.

கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்டுள்ள பொருள்கள் முழுவதையும் ஒருவர்

பார்க்கவேண்டுமானால் குறைந்தது 90 மணி நேரம் வேண்டும்.

தெளிவாகப் பார்க்கவேண்டுமானால் 90 நாள் வேண்டும்.

அப்படியும் உள்ள பொருள்களில் 20ல் ஒரு பகுதிதான் கண்காட்சியில் வைத்திருப்பதாகத் தோழர்

நாயுடு சொல்லுகிறார். எல்லாவற்றையும் வைப்பதென்றால் அதற்குப் போதிய காலமும் இடவசதியும் இல்லையாம்.

கண்காட்சியில் அவர் வைத்துள்ள எல்லா ‘பிலிம்’ (படங்கள்) களைப் பார்க்கவேண்டுமானால் 600 மணி நேரம் வேண்டுமாம்.

இது போதா தென்று மேலும், 6 வருட காலம்வரை பார்க்கக்கூடிய அவ்வளவு நீள ‘பிலிம்’ களுக்கு தோழர் நாயுடு அவர்கள் வெளி நாட்டுக்கு ‘ஆர்டர்’ கொடுத்திருக்கிறார்.

ஆனால் காருண்யமுள்ள சர்க்கார் மறுத்து விட்டார்கள் இறக்குமதி ‘லைசன்சு’ கொடுக்க முடியாதென்று.

இவர் வரவழைக்கும் ‘பிலிம்கள் மக்கள் அறிவைக் கெடுத்துக் கொள்ள யடிப்பதற்கல்ல’, மக்களுக்கு அறிவு விளக்கேற்ற, அப்படியிருந்தும் மறுக்கப்பட்டு விட்டது.

கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்டுள்ள பொருள்கள் ஒவ்வொன்றையும் விளக்கிக் கூறுவதற்கு அதனதன் பக்கத்தில், ஆட்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர்.

ஏரோப்ளேன் இன்ஜின் தன்—ரோல்ஸ்ராய் இன்ஜின்கள்—ஆட்டோ மோபைல் இன்சின்கள் என இனம் இனமாகப் பிரித்துவைக்கப்பட்டிருந்தன.

இன்சின்களின் பாகங்கள் எல்

சோவியத் நாட்டின் கல்வித் திட்டம்.

மக்களுக்கு அறிவு வளர்வதற்கும் சரியான வாழ்க்கையை வகுத்துக் கொள்வதற்கும் கல்வி மிக அவசியம். ஒரு நாட்டின் கல்வித் திட்டம், அந்த நாட்டின் மக்களது மனப்பான்மை, வாழ்க்கை முறை, ஆகியவைகளை ஒட்டி வகுக்கப்படவேண்டும். அந்தத் திட்டத்தினால் மக்களுக்கு ஓர் உற்சாகமும், நன்மையும் உண்டாவதாக இருக்கவேண்டும். நம் நாட்டில் நடைமுறையில் இருந்து வரும் திட்டத்தினால், சாதாரண வாழ்க்கை யுடைய மக்களுக்கு கல்வி கற்கவேண்டும் என்ற எண்ணமே உண்டாவ தில்லை; உண்டுபண்ண வேண்டும் என்ற எண்ணமும் ஆட்சியினருக்கு உண்டாகவில்லை. ஓர் அளவு பொரு ளுடையவர்களும், எலிமெண்டரி பள்ளிகளில் படித்த படிப்போடையே தங்களின் பிள்ளைகளை நிறுத்திவிடு கின்றனர்; உயர்தரப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்ற உற்சாகம் அவர்களுக்குத் தோன்றுவதில்லை. இது அரசாங்கம், மக்களின் கல்விக் காகக் காட்டும் சிரத்தை எத்தகையது என்பதை நன்கு விளக்குகிறது. ஓர் அளவு படித்துவிட்டு, வசதியின் மையால் வீதிகளில் சுற்றித் திரியும் எத்தனையோ சிறுவர்களைப் பார்க்க லாம்; அவர்களுக்குப் படிக்கவேண்டும் என்ற அவா இல்லை என்று அர்த் தமா? இவர்களைப் பற்றி அரசாங்க கமும் ஒருவிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவதில்லை; அவர்களுக்கென்று அரசாங்கத்திடமும் ஒரு விதமான திட்ட மு மில்லை.

தனிப்பட்டவர்கள் அதற்கென்று எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிகளுக் கும் அரசாங்கம் சிறிதுகூட ஆதரவு ஆதரவு திருவதில்லை. ஓர் அளவு படித்த சிறுவர்களும், படிக்காத சிறுவர்களும் தொழில் சாலைகளிலும் தனிப்பட்டவர்களின் பொறுப்பில் நடக்கும் சிறு ஸ்தாபனங்களிலும் தொழில் செய்து வருகின்றனர். சாதாரணமாக ஒரு நூல் மில்லில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களைக் கவனித் தால் பெரும்பாலும் வாலிபர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் தொழில் சாலைகளில் வேலை செய்யும் நேரம் போக மீதி நேரங்களில் ஒரு பகுதியைக் கல்விக்காக செலவிடப்பட லாம். அரசாங்கம் அவர்களுக்கென்று ஒரு நேரத்தைக் குறிப்பிட்டு அந்த நேரத்தில், அவர்களுக்குக் கல்வி கற் றிக் கொடுக்க ஏற்பாடுசெய்யலாம்.

ஆனால் இவைகளுக்கெல்லாம் அரசாங்கத்திடம் கடுகளவேனும் உருவான திட்டமில்லை. திட்டம் தீட்டவேண் டும் என்ற எண்ணமிருந்தால், மற்ற நாடுகளைப்பார்த்தேனும் தீட்டமுன் வரலாம்: ஆனால் கருத்திலேயே உதிக்க வில்லை என்றால் தெரியாத தாலா அல்லது செய்யவே கூடாது என்று எண்ணியிருப்பதாலா என்பது தான் நமக்குப் புரியவில்லை.

மேல் நாடுகளிலே கல்விக் கென்று அந்த நாட்டின் வருமானத்தில் மூன் றில் இரண்டு பங்கு செலவிடப்படு கிறது. ஒரு நாட்டிலேயே படிப்பது கூடாது என்று அமெரிக்காவிலிருக் கும் அதாவது அமெரிக்க பல்கலைக் கழகத்தில் படிப்பை முடித்த மாண வர்கள் லண்டன் பல்கலைக் கழகத்தி லும், பெர்லின் பல்கலைக் கழகத்தி லும் படிக்கச் செல்லுகிறார்கள். அதேபோல் தான், இங்கிலாந்திலிருக் கும் மாணவர்களும், ஜெர்மனியிலிருக் கும் மாணவர்களும், மாக்ச்கோவிலிருக் கும் மாணவர்களும், வேறு நாடுகளுக் குக் குறிப்பிட்ட ஒரு துறையில் அதி கம் கற்கவேண்டி செல்லுகின்றனர். இவைகளுக்கெல்லாம் அந்தந்த நாடு களின் அரசாங்கம் எல்லா வகையிலும் உதவிசெய்து, சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர் களையும், அறிவாளிகளையும் உற் பத்தி செய்கிறது. அதனால் தான் எல்லா விஞ்ஞான சாதனங்களும் மேல் நாட்டினர் கண்டுபிடித்ததாகவே இருக்கின்றன. ஒரு 'அரிகேன் லைட்' கூட நம் நாட்டினர் கண்டு பிடிக்கவில்லை. கண்டு பிடிக்கவும் முயற்சித்ததில்லை. இதோ சோவியத் நாட்டிலே சிறுவர்களுக்கென ஒரு கல்வித் திட்டத்தைப் பாருங்கள். சோவியத் நாட்டிலேயுள்ள முக்கிய நகரம் ஒன்றில் மாலை பாடசாலை கள் எவ்வாறு நடத்தவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டு பல ஆண்டுகளாக நடந்து வருகிறது என்பதைப் படித் தாகிலும் தெரிந்துகொள்ள வேண் டாமா?

பகல் பாடசாலை நேரம் முடிந்து விட்டது; சிறுவர்கள் எல்லோரும் வீடுதிரும்புகின்றனர். ஆனால் பள்ளி கள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டு மாலை பாடசாலைகளில் படிக்க 18 முதல் 19 வரை வயதானவர்களும் அதற்கு மேல் பட்டவர்களும் வருகின்றனர். இவர்கள் தான் மாலை பாடசாலை மாணவர்கள்.

சோவியத் வாலிபர்கள் தங்களு

டைய செகண்டரி பாடசாலைபடிப்பை முடித்துக் கொள்ளாமலிருந்தால், இதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள மாலை பாடசாலைகளில் அதைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள இவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுகிறது.

அசர்பாயிசான் தலைநகரமான பாகு வில் 54 மாலை பாடசாலைகள் உள்ளன. இவைகளில் 7, 106 வாலிபர்கள் படிக்கின்றனர். பாகு வின் ஜில்லா முழுவதும் வாலிபர்கள் படிப்பதற்காக இம்மாதிரியான பாடசாலைகள் அநே கம் இருக்கின்றன.

ஏனெனில் இந்தப் பகுதியில்தான் தொழில்சாலைகள் அதிகமாக இருக் கின்றன. அந்தத் தொழில்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் அரைகுறையாகக் கற் றவர்களும் செகண்டரி பாடசாலை படிப்பை முடிக்காதவர்களுமாவார்கள். தவிர சோவியத் நாட்டிலே தொழிலாளர்கள் எங்கு அதிகமாக வதிக்கின்றனரோ அங்கெல்லாம் இந்த மாலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஏராளமாக இருக் கின்றன. அவைகளில் படிக்க வாலி பர்களும் ஏராளமாக உற்சாகத்துடன் வந்து சேருகின்றனர்.

உதாரணமாக ஜனத்தொகை அதிக மாக உள்ள லெனின் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் 12 எண்ணெய் வயல் கள், பெரிய யந்திரசாலைகள் உள்ளன. இந்த இடம் மற்ற இடங்களை விட அதிக ஜனநெருக்கம் உள்ளது. இங்கு தொழிலாளர்கள் அதிகமாக வசிக்கின்றனர். இங்குள்ள அய்ந்து மாலை பாடசாலைகளில் 749 வாலிபர் கள் படித்து வருகின்றனர்.

எண்ணெய் சுத்தி செய்யும் ஸ்டா லின் ஜில்லாவில் அய்ந்து மாலை பாட சாலைகள் இருந்து வருகின்றன. படிக்கும் மாணவர்களுக்கு எல்லாவித மாண செளகரியமும் அளிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு அவசியமான சாமான் களும் கொடுக்கப்படுகின்றன.

சோவியத் நாட்டிலே தாய்மொழி யையன்றி வேறு மொழிகளைக் கற்க வேண்டுமென்று யாரும் கட்டாயப்படுத் தப்படுவதில்லை. பொது மக்கள் பேசுவரும் தாய்மொழியிலேயே இந்த இடங்களில் போதனைகள் அளிக்கப் படுகின்றன. 19 பாடசாலைகளில் அசர்பாயிசான் மொழியிலும் 4 பாட சாலைகளில் அர்மீனியா மொழியிலும் மீதி உள்ள பாடசாலைகளில் அசர்பாயிசான் ரஷ்ய மொழிகளிலும் பாடந் கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

சட்டப்படி இப்பாடசாலைகளில் படிக்கும் மாணவர்களை மாலை நேர வேலைக்கு அவர்களை அழைப்பது கூடாது. மேலும் பரீட்சைகளுக்கு முன்பு அவர்களுக்குப் பாடங்களைப் படிப்பதற்காக பிரத்தியேக விடு முறைகளும் கொடுக்கப்படுகின்றன. மாலை நேரத்தில் படித்துப் படிவு

(தொடர்ச்சி 13-ம் பக்கம்)

கதை கற்பனை.

சிறுகதை
முதற்பருவம்.

வென்ற இலட்சியம்.

போட்டி.
எண் 8.

அநாதையான மணிமொழிக்குத் தாமுநல்லூர் அதிகமான மதிப்பே தந்திருந்தது. தமிழாசிரியனாகப் பணியாற்றிவந்த அவ்வேகாங்கியின் ஒரு சில சொற்பொழிவுகளிலேயே அவ்வூரார் அவன் உயர்வை உணர்த்துவங்கி விட்டனர். அமைதியான நீர்ப்பரப்பிலும் சிலகால் அலைகள் தோன்றுவதுண்டல்லவா? அவனது வாழ்வில் தோன்றிய அலைகள், காதலெனும் கல் எழுப்பியவை! இன்ப அலைகளோ துன்ப அலைகளோ எதுவாயிருப்பினும், பயன் என்னமோ, அமைதி குலைவுதானே!

காதல் தழைத்தது. அந்தக் களிப்பு மணிமொழியின் அகத்தை அழுத்திற்று. அவ்வழுத்தத்தைச் சற்று குறைத்துக்கொள்ள, அவனது மொழியழகில் மயங்கி முதலிலிருந்தே நண்பனாக இருந்துவரும் ஒரே தோழனாகிய மிராசதார் மெய்கண்ட சிவம் பிள்ளையின் மகன் சுந்தரேசனிடம் ஒரு நாள் தன் மனத்திலிருந்த அனைத்தையும் கூறிவிட்டான். அவ்வளவு நாள் மணி மொழிபால் அவன் கொண்டிருந்த அன்பில் சற்றுப் பொறாமையும் கலந்தது, மணிமொழி அவளதெழிலைக் கன்னித்தமிழில், காவிய நடையில் வர்ணிக்கும் போது. அதிலும் தன் ஊரிலுள்ள ஒரு எழிற்பெண்ணை ஒரு நாடோடி காதலித்துக் கொள்ளப்பார்ப்பதைச் செல்வச் செருக்கில் ஊறிய அவன் உள்ளம் ஒப்புமா? பிறகு பேச்சைத் தொடர்ந்த மணிமொழி தன் காதலியின் தந்தை பெயர் வீரேசலிங்கம் பிள்ளையென்று கூறக் கேட்டதும், “ஆ! பிள்ளையா?” என்று கூவினான். வியப்புற்ற மணிமொழி “ஆம்! பிள்ளைதான். அதற்கேன் இவ்வளவு ஆச்சரியப்படுகிறாய்?” என்றான் “இல்லை அவளை நீ மணம்புரிய வேண்டுமென்றால் நீயும் பிள்ளை வகுப்பைச் சார்ந்திருக்க வேண்டுமே என்றுதான்.....”

“சே! இந்த மறுமலர்ச்சிக் காலத்து இளைஞனாகிய நீயும் கூடவா வகுப்பு வேற்றுமையைக் கவனிக்கிறாய்? கலப்பு மணத்தைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டதே கிடையாதா?”

“அதெல்லாம் வெட்டிப் பேச்சு! அதிலும் இந்த ஊரில் அம்மாதிரியானவை சிறிதுங்கூட செய்ய இயலாது! அதைத் தான் கூறவந்தேன். யோசித்து நட!” என்று கூறிச் சென்றான் சுந்தரேசன். வழியிலெல்லாம் அவனுள்ளத்தில் அழுக்காற்று அனலே எரிந்து கொண்டிருந்தது. அதன்

விளைவில் ஓர் சூழ்ச்சியும் உருவாகியது.

மறுநாள் மிராசதாரிடமிருந்து மணிமொழிக்கு அழைப்பு வந்தது. உடனே புறப்பட்டான். மிராசதாரின் இல்லத்துள் நுழைந்ததும், கடுகடுத்த முகத்துடன் அமர்ந்திருந்த அவரைக் கண்டதும், மணிமொழியின் மனம் துணுக்குற்றது. பிள்ளையவர்கள் நேரே விஷயத்திற்கு வந்தார். கடுமையான குரலில் “பேர் ஊர் தெரியாத, குலம் கோத்திரம் கிடையாத நாடோடியாக வந்த நீ, இவ்வூரில் எங்கள் குலத்துக் கன்னிகையொருத்தியைக் காதலிக்க என்ன துணிச்சல் உனக்கு!

ஒரே சொல்லில் உன்னை வேலையிலிருந்தே நீக்கிவிட என்னால் முடியும். உன் வகுப்பில் கற்கும் என்

தோழர்களே!

இதற்கு முன் 7 கதைகளையும்

படித்தீர்களா?

இதையும் படியுங்கள்!

இன்னும் 5 கதைகள்

பிரசுரிக்கப்படும்.

அதையும் படியுங்கள்!

பிறகு தீர்ப்புக் கூறுங்கள்!

வீட்டுப் பையனிடமே அவர்களது பாடத்தில் வரும் புராணத்தைப் பற்றிய கேள்விகளுக்கு நீ நாஸ்திகப் பதில்கள் கொடுத்திருக்கிறாய்! கல்வி மந்திரிக்கு ஒரே தந்தி! அவ்வளவுதான்!! அதற்குத்தான் கூறுகிறேன்.....”

“ஒன்றும் கூறவேண்டாம்! அடுத்துக் கெடுக்கும் வஞ்சகனின் தந்தையே! பேத நச்சைப் புகட்டும் சாதியின் அடிப்படையையே அகழ்ந்தெறிய அடர்த்தெழுந்த அஞ்சாத இளைஞர் ஆர்வத்துடன் பணியாற்றும் இந்நாளில் அந்நச்சுமரத்திற்கு நீர் வாரக்கப் புறப்பட்டிருக்கிறீர். காதலைக் களிப்பின் பாதையென்றறியாது, ஒற்றுமைக்கு ஒரே வழியென்றறியாது, காதலைக் காமமெனக் கொண்டு, பொருள் கூறும் வேற்றுமை விரும்பிகளது வெட்டிச் சொற்களுக்குச் செவிசாய்த்தீர். வாய்மை விரவிய, காதலுள்ளங்களை வேறு வேறாகப் பிரிக்க வேந்தன் முயன்றிடும் இயலாதென்பதை யறியீரோ? ஏழை

களின் உழைப்பை உண்டமயக்கத்தில் உளறும் ஆணவ மொழிகட்கு, இக்கால ஆண்சிங்கங்கள் அஞ்சுவாரா?.. அறிவிற்காக அமைக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் அஞ்ஞானம் போதிக்கப்படுவதைத் தடுப்பது எப்படி நாத்திகமாகும்? தெய்வத்தன்மை பொருந்தியதாகக் கூறப்படும் காதலைத் தடைசெய்யும் நீர்நாத்திகர்! பரமன் படைத்த பாட்டாளிகளின் உடலுழைப்பை உறிஞ்சி வாழும் நீர் தான் நாத்திகர்! கல்விக்கரசி என்று நீர் கூறும் கலைமகளிடத்து அமைந்த களங்கங்களை அகற்றும் பணிபுரியும் எங்களை எதிர்த்தடர்கும் ஆணவக் காரராகிய நீங்கள்ல்லவா நாத்திகர்.....”

மிராசதார் துடித்தார். அந்தச்சமயத்தில் பேராழியூர் ஜமீன்தார் மூத்த மகன், தொழிலாளருக்காகப் பரிந்து பேசி வாதாடி தந்தையைவிட்டுப் பிரிந்து போன தன் தம்பி மாணிக்க வாசகத்தைத் தேடிவந்து மெய்கண்ட சிவம் பிள்ளையின் விருந்தாளியாக விருந்த ராமநாதன், மணிமொழியின் குரல் கேட்டு ஓடிவந்து அவனைக் கண்டதும், “ஆ! மாணிக்கம்!!” எனக் கூவியனைத்துக் கொண்டான்.

மணிமொழிதான் மாணிக்க வாசக மென்றறிந்த மிராசதார் அஞ்சிய உள்ளத்துடன் அசட்டுச் சிரிப்புடன் பேசாமல் நின்றார். உரம் பொங்க நின்றிருந்த தம்பிக்கு, ஜமீன்தார் அவனது சொற்படியெல்லாம் உழைப்பவர்க்கு உதவியாக நிற்க ஒப்பிவிட்டார் எனக் கூறினான். தன் லட்சியமும் காதலும் ஏககாலத்தில் வெற்றி பெற்றுவிட்ட களிப்பில் பேச இயலாது நின்றவிட்டான் மணிமொழி.

★

மாகாணத் தமிழாசிரியர்

3-வது மகாநாடு.

-(●)-

“திருச்சியில் நிகழ்விருந்த இம் மாகாண மாநாடு ஆகஸ்டு மாதம் 8-ந்தேதி ஞாயிறன்று சென்னையில் நடத்துவதாக முடிவு செய்யப்பட்டு வரவேற்புக்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மாநாட்டுக் குரிய வேலைகள் விரைவாகவே நடைபெறுகின்றன. விளக்கமான நிகழ்ச்சிகள் அடுத்து அறிவிக்கப்படும்.”

தலைவர்,
மயிலை. சிவமுத்து.

நாடக விமர்சனம்:

சந்திரமோகன்.

இடம்: திருச்சி இரத்தினவேலு தேவர் ஹால் (முனிசிபல் பப்ளிக் ஹால்)

காலம்: வாரத்தில் திங்கட்கிழமை தவிர மற்ற நாட்களில் எல்லாம்.

கம்பெனியார்: கே. ஆர். ஆர். நாடக கம்பெனி.

நடிப்பவர்கள்.

சிவாஜி—V. S. நடேசன், சந்திரமோஹன்—T. V. நாராயணசாமி, இந்துமதி—M. R. சண்முகம், பாலாஜி—P. S. தட்சணாமூர்த்தி, பகதூர்—M. N. கிருஷ்ணன், கங்குபட்டர்—T. N. கருணாகரன், சாந்தாஜி—M. A. கணபதி, அன்னம்—A. N. வைத்தியநாதன்.

கதாசிரியர்: C. N. அண்ணாதுரை M. A.

கதையின் சுருக்கம்:

மஹாராஷ்டிரர்களின் தலைவர் சிவாஜி. இழிவுபடுத்தப்பட்டு ஒடுக்கப்பட்டிருந்த சமூகம் இவன் தலைமையில் விழிப்பும், உணர்வும் பெறுகிறது. தன்மானம் பெறுகின்றனர் மஹாராஷ்டிரர். சிவாஜி படைதிரட்டுகிறான். பல தளபதிகள் கிடைக்கின்றனர் அவனுக்கு. அன்னியனுடைய பிடியிலிருந்த மஹாராஷ்டிரகோட்டைகளை ஒவ்வொன்றாக விடுதலை செய்கிறான். பல்லாயிரக்கணக்கான வீரர்களைப் பலியிட்டு கோட்டைகளை கைப்பற்றுகிறான். மஹாராஷ்டிரம் முழுவதையும் அன்னியனிடமிருந்து விடுவித்து சுதந்திர நாடாக்குகிறான். மக்கள் குதூகலமுற்று சுதந்திர வீரர்களாய் சிவாஜியை மனமார வாழ்த்தி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எவ்வளவு பெரிய வீரனானாலும் எவ்வளவு பெரிய நாட்டை கைப்பற்றினாலும் முடிசூடிய மன்னனாக விளங்காமல் போனால் அவனுக்கு மதிப்பேது? மண்டலாதிபதியாக மாட்சிமையுடன் விளங்க முடியாதல்லவா? கொள்ளைக் கூட்டத்துத் தலைவனுக்கும் இவனுக்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்க முடியும்? எனவே சிவாஜியும் முடிசூட்டிக் கொள்ள—பட்டாபிஷேகம் செய்து கொள்ள விரும்புகிறான். இதுபற்றித் தனது தளபதிகளை ஆலோசனை கேட்கிறான். அவர்களும் ஆதரிக்கின்றனர். உடனே ஆவண செய்யுமாறு கட்டளை பிறப்பிக்கிறான்.

அந்த நாள் வழக்கப்படி முகூர்த்த நாள் பார்க்கிறார்கள் சிவாஜியின் ஆட்கள். புரோகிதர்களிடம் நாள் பார்த்துத்தருமாறு கேட்கிறார்கள். புரோகிதர்கள் சூத்திரனான சிவாஜிக்கு முடிசூட்டக்கூடாது... இதுசாஸ்திரோத்தமமானதன்று—என்று தடுத்து விடுகின்றனர். சிவாஜி—சூத்திரசூலத்தைச் சேர்ந்தவன் என்றும், சூத்திரன் மன்னனாக—ராஜாவாக முடியாது என்றும்—சாஸ்திரம் அவ்வாறு கூறுகிறது என்றும் சொல்லித்தடுக்கின்றனர்.

கோழைகளாக—இழி மக்களாக—அடிமைகளாக இருந்த மக்களைத்தட்டியெழுப்பி தன்மானத்தையுட்டி நரம்புகளுக்கு முறுக்கேற்றி—இரத்தத்தைச் சூடாக்கி எதிரிகளை முறியடித்து வெற்றிக்கொடி ஏற்றி கோட்டைகள் பல பிடித்துத்தந்த ஒரு மாவீரனுக்கு, தலைவனுக்குப் பட்டம் கட்டிக் கொள்ள இடம் இல்லை. பட்டம்கட்டிக் கொள்—முடி சூட்டிக்கொள் என்று ஆணையிட மக்களுக்கு உரிமையில்லையா? காய்ந்த புல்லுக்கும் பழைய ஒலைக்குமா அந்தவரிமை இருக்கிறது? என்று சினம் கொண்ட மக்களும் தளபதிகளும் பலர். சிவாஜி பிடம் இடையெடுத்துரைக்கும் தைரியம் யாருக்குமில்லை. சந்திரமோஹன் என்ற தளபதி மட்டும் தைரியமாக இக்கருத்தை எடுத்துரைக்கிறான். சிவாஜியும் உண்மையை யுணர் கிறான். ஆனால், அவனுக்கு உலக வழக்கத்திற்கு மாறாக நடக்கத்துணிவு பிறக்கவில்லை. அதனால் சந்திரமோஹனைக் கடிந்து கொள்கிறான்.

வேதியர்களின் தலைவனான கங்குபட்டருக்கு ஆள் அனுப்பி சம்மதம் கேட்கிறான் சிவாஜி. சூத்திரனாகப் பிறத்தினால் பட்டம் கட்டிக்கொள்ள அருகதையில்லையென்றும், கடித்திரியனாகப் பிறக்கவேண்டும் அல்லது பிறத்ததாகச் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் பதில் அனுப்புகிறான். கடித்திரியனாவதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்று கேட்க, யாக்குண்டம் வளர்த்து ஒமத்தி மூட்டித்தானங்கள் வழங்கிப் பிராமணர்களைக் குளிரச்செய்யவேண்டுமெனக் கூறுகிறான். சந்திரமோஹன், வானேந்திகள் புல்லேத்திகளின் தாள்பணிதல் தருமா? தீயியா? என்று சிவாஜிக்கு இடித்துரைக்கிறான். என்றாலும் சிவாஜியின் காதுகளில் இச்சொற்கள் புகவில்லை.

கங்குபட்டரின் கூற்றின்படி யாகம் வளர்க்கப்படுகிறது—ஓமாக்கினி மூட்டப்படுகிறது—துலாபாரம் — பஞ்ச

உலோகங்கள்—ரெய், வெண்ணெய், தயிர், பால் முதலியன பார்ப்பனர்களுக்குத்தானமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. முத்து, மாணிக்கம், வைடியம், கோமேதகம் முதலியனவும் வழங்கப்படுகிறது. ஒரு மண்டலம் பார்ப்பனகுடும்பங்களுக்கு அறுசுவையுண்டியுடன் அரண்மனை உபசாரம் நடக்கிறது. மொத்தத்தில் ஒரு கோடியே 42 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள செல்வம் சிவாஜியின் பொக்கிஷத்திலிருந்து இந்த வகைகளில் காலியாகிறது.

பட்டம் சூட்டிக் கொண்ட மன்னன் சிவாஜி ஒரு நாளாவது அரியாசனத்திலமர்ந்து நாடாள் முடியாமல் போய் விடுகிறான். பொக்கிஷம் வறண்டு போகிறது. இந்து ராஜ்யம்—மனுநர்ம ராஜ்யம் நிலைக்கப்படுகிறது—ஆனால் நாட்டையாள் வகையற்றுப் போகிறது. இந்நிலை ஏற்பட்டதற்கு யார்காரணம்? எது காரணம்? என்று கிளறுகிறது சிந்தனையை இக்கதை.

கதைப்பகுதி:

சந்திரமோஹன் கதை கற்பனையல்ல. சரித்திரத்தில் காணப்படும் சம்பவத்தை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நாடகமாகத் தீட்டித்தந்துள்ளார். இந்நாடகப் பகுதியில் காணப்படும் சம்பவங்கள் யாவும் உண்மையில் நிகழ்ந்தவைகள். இதுவரை, நம்நாட்டு வரலாற்றில் காணப்படும் இத்தகைய சம்பவங்களை மக்கள் அறியமுடியாதிருந்தது. இதற்குக்காரணம் உண்மையான வரலாற்றினை எடுத்துரைக்கும் நெஞ்சுறுதியில்லாத அறிஞர்கள்—சரித்திராசிரியர்கள்—கதாசிரியர்கள்—நாடகாசிரியர்கள் இருந்து வந்ததே யாகும்.

இந்நாடகத்தில் காணப்படும் முக்கிய சம்பவங்கள் கல்கத்தா சுவகலாசாலையைச் சேர்ந்த ஐ.து.நா.நீ. ரீக்காரால் எழுதப்பட்ட “சிவாஜியும் அவரது வாழ்நாளும்” என்ற ஆராய்ச்சிப் புத்தகத்தில் இன்றும் தெளிவாகக்காணக்கிடக்கிறது.

இந்நாட்டின் வரலாற்றினை தீட்டியவர்களில் பெரும்பாலோர் பார்ப்பன சரித்திராசிரியர்கள். இவர்கள், எந்த மன்னனுடைய வீரத்தையும், அவனைடைந்த வெற்றியையும் கடவுளின் அருளால், ஆண்டவனின் வரப்பிரசாதத்தால், சக்தியின் அருட்கடாட்சத்தால்தான் பெற்றான் என்று மக்கள் கருதுமாறு கதை கட்டிவிடுவார்கள். இது அவர்களின் பிறவிக்குணம். அதுபோலவே, வீரத்தைக் குறைவாக மதித்து, எமாற்றுதலையும் சூழ்ச்சியையும் தொழிலாகக்கொண்ட பார்ப்பன சரித்திர ஆசிரியர்கள் சிவாஜி “வீரசிவாஜி”யானதுபவானிதேவியின்

(தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்)

பச்சை ரத்தம் பரிமாறிடுவோம்.

★

கட்டாய இந்தியை எதிர்க்கிறோம். பங்கம விளைந்திடில் தாய் மொழிக்கே உடற் பச்சை ரத்தம் பரிமாறிடுவோமென்று கூறுகிறோம். வீரத் தமிழ் மக்கள் ஆவியாக இருக்கும் தமிழ் மொழிக்கு விரோதமாக வரும் இந்திக்குச் சலுகை தந்திடும் ஈனரைக் காரியுமிழ்ந்திடுவோமென்று எக்காளமிடுகிறோம். இவ்வாறு கூறுவது அரசியலாரை எதிர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினாலல்ல. அரசியலாருக்கு வேண்டுமென்றே தொல்லை தர வேண்டுமென்ற எண்ணமிருப்பின், “போர்வாளு”க்கு தடை விதித்த போது நாட்டிலே கொந்தளிப்பு ஏற்படச் செய்திருக்க முடியும். “இராவண காவியம்” கூடாது என்ற போதும், “விடுதலை”க்கு ஜாமீன் கேட்ட போதும், பெரியார் அவர்கள் பேசவிருந்த பலவிடங்களில் “1.A.I.” பிறப்பித்தபோதும் நாட்டிலே புரட்சிப் புயலை வீசியிருக்க முடியும்; ஆனால் செய்யவில்லை. பின் ஏன் கட்டாய இந்தி நுழைவின்போது மட்டும் அரசியலாருடன் அறப்போர் தொடுக்க முரக கொடுக்கிறோமென்றால், அங்கு தான் திராவிடன் நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டும். கழகத்தையும், கழகத்தோழர்களையும் நேரடியாகத் தாக்கியபோது போரிட விரும்பாத தமிழன், கட்டாய இந்தி என்றவுடன் மார்தட்டும் காரணம் என்ன என்று எண்ணுதல் வேண்டும். திராவிடர்க் கழகத்தின் உறுப்பினர் அல்லாத பிறரும், கட்டாய இந்தி தமிழகத்தைப் பொருத்த மட்டும் கூடாது என்று கூறுவதின் பொருளென்ன என்று சிந்திக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் ஏடுகள் பல கட்டாய இந்தியைக் கண்டிப்பதின் கருத்து என்ன என்று யோசிக்க வேண்டும்.

சிந்தனைக்குச் செவிகொடுப்பவர்களுக்குப் பொருள் விளங்காமற் போகாது. எத்திசையும் புகழ் மணக்க இருந்த பெருந் தமிழணங்குக்கு ஆபத்து வருகிறது என்ற காரணத்தால் இந்தியை எதிர்க்கிறோம். கட்டாய இந்தியின் நுழைவால் தமிழ்ச் சொற்கள் வழக்கற்று மறையும்; தமிழின் தூய்மை கெடும்; தமிழ்ச் சொற்கள் பல பொருளிலுக்கும்; என்ற காரணங்களினால் கட்டாய இந்தி கூடாது என்கிறோம்.

உதாரணமாக, ஆரியர் நுழைவால் வடசொற்கள் நூற்றுக் கணக்காய் தமிழில் வேண்டாமையாய் வழங்குகின்றன. ஆட்பெயர் இடப்பெயர், தெய்

வப் பெயருமான பல சிறப்புப் பெயர்கள் இன்றும் தமிழ்ச் சொற்களுக்குப் பதிலாக வடசொற்களாகவே வழங்குகின்றன. தூய்மையான தமிழ்ச் சொற்கள் பல வழக்கற்று 10ஹந்து கிடக்கின்றன. தண்ணீருக்கு, ‘ஜலம்’. வெப்பத்திற்கு உஷ்ணம். ஆசிரியருக்கு ‘உபாத்தியாயர்’. வருத்தத்திற்கு ‘கஷ்டம்’. உண்மைக்கு சத்தியம். இவை போன்றதானே இன்றைய தமிழ்ச் சொற்களின் நிலைமை! இவைபோன்று பலப்பல வடசொற்கள் மேன்மேலும் தமிழிற் கலந்து அதன் தூய்மையைக் கெடுக்கின்றன. இவை எங்ஙனம் வந்தன? வடமொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருள்ள பார்ப்பனர் சிறிது சிறிது தாய் தமிழில் நுழைத்தலால்தானே. ஆரிய ஆங்கிலமொழிக்கலப்பினால் எவ்வாறு தமிழ்மொழி கெட்டதோ, அது போன்று இந்தியின் நுழைவாலும் தமிழ் மொழியின் தூய்மை இன்னும் கெடும். கட்டாய இந்தி ஏற்பட்டால் இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ‘தண்ணீர்’ போன்ற பல தூய் தமிழ்ச் சொற்கள் அகராதியிலேயே இருக்காது. ‘சோறு’ என்று சொல்லுவதை ‘சாதம்’ என்று கூறுகிறவன் எவ்வளவு கேலியாகக் கருதுகிறானோ அவ்வளவு கேலியாக தூய் தமிழ்ச் சொற்களை உபயோகப் படுத்துகிறவர்கள் கருதப்படுவார்கள் என்பதில் எள்ளவும் சந்தேகமே வேண்டாம்.

இரண்டாவதாக, மொழி கெடுவதென்றி, தமிழர்க்கு மாறானவும் கேடானவமான ஆரிய கருத்துக்கள் இன்னும் பல தமிழ் நூல்களில் கலக்கும்.

மூன்றாவதாக, தாய்மொழியின் சிறப்பு குன்றுகிறது. அரசியலுக்கு இந்தி, ஆண்டவனைத் தொழ வடமொழி உலகம் சுற்ற ஆங்கிலம்-இந்நிலைமை பிறந்தால் தமிழ்மொழி தழைத்தோங்குவது எங்ஙனம்? தமிழ் மொழி என்று ஒன்று இருந்து தான் என்ன பயன்? அரசியலுக்கும் ஆண்டவனைத் தொழுவதற்கும் பயன் படாத மொழி முதன் மொழியாக இருப்பதின் பொருள் தான் என்ன? தமிழ் மொழிக்கு நிகண்டு (Encyclopadia) எதற்காக?

நான் காவதாக, பார்ப்பனர்கள் ஆதிக்கம் இன்னும் அதிகமாகும். வடமொழியும் இந்தியும் ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியாக இருப்பதால், பார்ப்பனர்கள் எளிதிலே தெரிந்துகொள்வார்கள்; படித்தும் கொள்வார்கள். ஹிந்தி தெரிந்தவர்களுக்குத் தான் அரசியல் வேலைகளிலும் பிற அலுவல்களிலும் இடமுண்டு என்று ஏற்பட்டால்,

பார்ப்பனர்கள் தான் தகுதியும் திறமையும் உடையவர்களாகக் கருதப்படுவர். தாய்மொழியைப் பயிலுவதற்கே தடுமாறும் தமிழன் இந்தி மொழியை எங்ஙனம் கற்கக் கூடும்? ஆக, நம்மவர் நிலைமட்டும் என்றும் இக் கீழ் நிலைமையிலேயே இருக்க வேண்டி ஏற்படும். அவர்கள் பூதேவர்களாகவும், நம்மவர் சூத்திரர்களாகவும், உழைக்கும் கூட்டமாகவும் இருக்கும்படியான நிலைமை உண்டாகக்கூடும். இன்றைக்கு உரிமையும் உடமையும் வேண்டுமென்கிற தமிழன் நாளைக்கு உயிர் வாழ்ந்தாலே போதுமென்ற நிலைமையிலிருப்பான். அயந்தாவதாக தமிழனின் நிலையை ஒவ்வொரு இடத்திலும் தாழ்வு படுத்தக்கூடியது இந்தி. அரசியலில் நமது மொழிக்கு இடமிருக்காது. ஆண்டவன் இல்லங்களில் நம் தமிழ் மொழியைக்காண முடியாது. வாணிபத்துறையிலும் தமிழ்மொழி பயன்படாது. பேச்சு வழக்கிலும் நூல் வழக்கிலும் தமிழின் தூய்மை கெடும். தமிழ் மொழி தாய்மை தாய்மை நிறைந்தது. தொன்மை முன்மை வாய்ந்தது. பிறமொழிகளின் உதவியின்றி தனித்தியங்கும் வாய்ப்பும் பெற்றது என்று மேனாட்டறிஞர்களால் வெல் போன்றாராற் புகழப்பட்ட கூற்று பொய்யாக்கப்படும். சுருங்கக்கூறினால், எஞ்சியுள்ள திராவிடர் நாகரீகம் சிதைக்கப்படும்.

இது கூடாது தமிழன் தன்மானத்தோடு வாழவேண்டும்; தனக்குப் பெருமையளிக்கக்கூடிய தமிழ் மொழியைக் காப்பாற்றவேண்டும். ஒப்புயர்வற்றது தமிழ், ஒண்கலை நிறைந்தது தமிழ், தன்னேரிலாதது தமிழ், தனிப்புகழ்வாய்ந்தது தமிழ் என்பதை உலகுக்கு மெய்ப்பிக்கவேண்டும் என்ற காரணங்களினால்தான் இந்தியை எதிர்க்கிறோம். சிரைச் சாலையின் கதவருகே கூட செல்லத்தயாராக இருக்கிறோம். அவசியமானால் உடற் பச்சை ரத்தம் கூட பரிமாறிடுவோமென்று துணிவுகொள்ளுகிறோம். இதிலென்ன தவறு?

பொ. துரைசாமி.

★

தமிழ் மொழி சமயமொழியாக மட்டும் முன்னம் ஆகாதிருந்திருக்குமானால், சைவர்கள் அம்மொழியைக் கைப்பற்றாமல் இருந்திருப்பார்களானால், அது இந்நேரம் உலகையே தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கும். அவ்வளவு பெருமை வாய்ந்தது தமிழ். அவ்வளவு சிறப்புமிக்கது தமிழர் கலாச்சாரம். எனவே அதைக்காப்பாற்ற அனைவரும் கடிதின் எழுமின். கட்டாய ஹிந்தியை ஒழிமின்”

அருள் தங்கையா

குடி அரசு

31-7-48 சனிக்கிழமை.

காங்கரஸ் நிர்மாணத் திட்டம்?

காங்கரசின் நிர்மாணத் திட்டம் என்பதைச் சிறிது நாளாகக் காங்கரஸ் பார்ப்பனர்களும் மற்றும் சிலரும் தவறுதலாகக் குறித்து வருகிறார்கள். காங்கரசின் நிர்மாணத்திட்டம், 1-கதர் 2-தீண்டாமை விலக்கு 3-இந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமை 4-மதுவிலக்கு.

இவைகள்தான் 1920ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டவைகளாகும். கதரும், தீண்டாமை விலக்கும், மதுவிலக்கும் காரியத்தில் கையாளப்பட்டன என்றாலும், மூன்றாவதான இந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமையானது, நேரு திட்டம் (பண்டித மோதிலால் நேரு அவர்களால் போடப்பட்ட சுயராஜ்ய திட்டம்) என்பது வெளியாக்கப்பட்டவுடன், இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கை குறைந்து அதிருப்தி ஏற்பட்டு, இந்து-முஸ்லிம் வேற்றுமை அதிகரித்துக் கடைசியாகப் போராட்டத்துக்கே காரணமாக ஆகி விட்டது.

இப்போது, காங்கரசின் கைவலுத்த பிறகே, இந்தியையும் நிர்மாணத்திட்டத்தில் ஒன்றாக ஆக்கிப் பலவிதத் தந்திரோபாயங்களால் அதைத் திராவிட நாட்டில் புகுத்த முயற்சிகள் நடக்கின்றன.

இந்தியைக் கட்டாயமாகப் புகுத்த, வெளிமாகாணங்களில் அதாவது இந்தி பிரதேச பாஷையாக இல்லாத மாகாணங்களில் செய்யப்பட்ட முயற்சிகள் எல்லாம் பெரிதும் தோல்வியே அடைந்தன. வங்காளமும், மகாராஷ்டிரமும், ஒரிசாவும் மறுத்து விட்டன.

சென்னை மாகாணத்தில் இந்தியைப் புகுத்துவதற்காக மாத்திரமே, இந்தியை நிர்மாணத் திட்டம் என்பதில் சேர்ப்பதும், இந்திக்கு எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்பதற்காக, இந்தியை இந்துஸ்தானி என்று சிற்சில சமயங்களில் சொல்வதும், மறுபடியும் இந்தி என்பது

காங்கரஸ் திராவிடத் தோழர்கள் ஒரு விஷயத்தை நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது இந்தி நிர்மாணத்திட்டத்தில் சேர்ந்ததல்ல. இந்தியை இந்தியாவின் பொதுமொழி என்பதாகக் கூடச் சென்னை மந்திரி சபை தீர்மானிக்கவில்லை. எப்படி என்றால் இந்தி அல்லது சமஸ்கிருதம் அல்லது உருது அல்லது, அல்லது என்று குறிப்பிட்டு இவைகளில் ஏதாவதொன்றைக் கட்டாயப்பாடமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று மதி இலாகா மந்திரியார் இப்போது சொல்லுவதினாலும், இது மந்திரிசபையின் பொதுக்கருத்து என்றே அதை விளக்குவதினாலும், தேசியப் பார்ப்பனியத் தாள்களெல்லாம் அதற்குத் தாளம் போட்டு வருவதினாலும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இந்தி, சமஸ்கிருதம் ஆகிய இவைகளில் ஏதாவதொன்றைக் கட்டாயப் பாடமாக ஆக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல, அவரவர்கள் தாய் மொழியைக் கூடக் கட்டாயப் பாடமாக்கவில்லை. எப்படி என்றால் தமிழ் நாட்டில் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகியவற்றைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட மக்கள் 100க்கு 25 எண்ணிக்கை கொண்டவர்களாவது இருக்கலாம். ஆனால் இந்திக்கும் சமஸ்கிருதத்திற்கும் மாத்திரம்தான், அனேகமாக ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் கட்டாயமாக உபாத்தியாயர்களை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களே ஒழிய, மேற்கண்ட தாய் மொழிகள் என்பனவற்றிற்கு ஆசிரியர்களை பள்ளிக்கூடங்களும் நியமிக்கவில்லை, நியமிக்க சர்க்காரும் ஏற்பாடு செய்யவில்லை.

இனி மதிமந்திரியின் பித்தலாட்டத்தை விளக்குவோம். இந்தி கட்டாயம் இல்லை என்று மதியூக மந்திரி வாயால் கூறிவிட்டு, இந்தியைக் கட்டாயமாகக் காரியத்தில்

கள் இருக்கின்றன.

சென்ற மே மாதம் 30 தேதி அறிக்கையில், தமிழ் நாட்டில் மட்டும் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்கவில்லை என்று மந்திரியார் குறிப்பிட்டார். இந்தியை இஷ்டபாடம் என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு இந்தி படிக்க விருப்பமில்லாதவர்கள், அந்த இந்தி படிக்கும் நேரத்தில், பிரதேச மொழியான முதல் மொழியையே அந்த நேரத்திலும் படிக்கலாம் என்றும் அறிக்கையில் விளக்கினார்.

ஆனால் அதே சமயத்தில் தமிழ் நாடு தவிர்த்த, ஏனைய தெலுங்கு, கன்னட, மலையாளப் பகுதிகளுக்கு இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்கி இருப்பதாக அதே அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதுதான் இந்த மந்திரிசபையிலிருந்து இந்தியைப் பற்றி முதல் முதல் வெளிவந்த அறிக்கையாகும்.

இந்த உத்தரவைக் கண்ட பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் ஒரே மாதிரியாய் மந்திரியரைக் கண்டித்தன. அவற்றுள் சுதேசமித்திரன் இதை “விசித்திர உத்திரவு” என்று தலைப்புக் கொடுத்து, “ஒரு மாகாணத்தில் 3 பாகங்களில் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்கிவிட்டு ஒரு பாகத்தில் (தமிழ் நாட்டில்) மாத்திரம் கட்டாயப் பாடமாக்கவில்லை யென்றால் இது ஒழுங்குக்கு விரோதமாகும். யாரோ ஒரு சிறு கூட்டத்திற்குப் பயந்து கொண்டு பொதுமக்கள் கருத்தை அலட்சியப்படுத்துவது ஜனநாயகமாகாது. ஆதலால் தமிழ் நாட்டிலும் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்க வேண்டும்” என்று எழுதியதோடு, பல பார்ப்பனர்களும் இதே கருத்தைப் பத்திரிகைகளில் தெரிவிக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

இவைகளுக்கெல்லாம் பதில் கூறுவதற்காக (பார்ப்பனர்கள் தானே நாட்டின் பொது மகா ஜனம்) சென்ற சூன் மாதம் 17ம் நாள் ஒரு பத்திரிகை நிருபர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டி தமிழ் நாட்டில் மாத்திரம் ஏன் இஷ்டபாடம்? என்பதை விளக்கியிருக்கிறார் அவினாசியார்.

“இந்தியைக் கட்டாயமாகப் போதிப்பது தமிழின் வளர்ச்சியைப் பாதிக்குமென்றும், ஜனங்களின் சம்மதமின்றி இந்தியைத் தமிழ் மக்கள் மீது திணிக்கப்படுகின்றது என்று தமிழ் நாட்டில்

ஒரு கோஷ்டியார் நினைக்கின்றார்கள்” என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு இருந்தாலும், உத்தியோகங்களுக்கு வேண்டிய யோக்கியதாம்சங்களில், இந்தி தெரிந்திருப்பதை உபரி யோக்கியதாம்சங்களில் ஒன்றாகச் செய்து விதிகளைத் திருத்தச் சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறது என்கிற கருத்தையும் சட்டசபையில் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலாக வெளிப்படுத்தி யிருக்கிறேனாதலால், உத்தியோகத்திற்கு இந்தி வேண்டும் என்பதை யுணர்ந்து தமிழர்களும் பெருவாரியாக இந்தி படிக்கவே முன்வருவார்கள் என்றும், இந்த ஏற்பாட்டால் தமிழ் நாட்டில் இஷ்டபாடம் என்று சொல்லுவது கண்டுபிடிக்கவேண்டிய ஒழிய உண்மையல்ல என்றும் பொருள்படக் கூறியிருக்கிறார்.

இந்த நிருபர் கூட்டத்தில் கூறியதிருந்து, இந்திக்கு இந்த நாட்டில் எதிர்ப்புண்டு என்பதும், ஏமாற்று வழியாகத்தான் இந்த நாட்டு மக்களை இந்தி படிக்கச் செய்யவேண்டும் என்பதும், இந்தி இஷ்டபாடம் என்று சொல்வதைக் கேட்டு நீங்கள் (பார்ப்பனர்கள்) மயங்கவேண்டாமென்பதுமாகவே விளக்கியிருக்கிறார் என்பதை யுணர்ந்து கொள்ளலாம்.

கல்வி மந்திரியாரின் அறிக்கை, நிருபர் கூட்ட விளக்கம் ஆகியவைகளுக்குப் பிறகு, இந்தி தமிழ்நாட்டில் கட்டாய பாடமாக்கப்படவில்லை என்பதையும், அதற்குக் காரணத்தையும் பிரதம மந்திரியார் கூறியிருக்கிறார். என்னவென்றால் கல்வி மந்திரியார் இந்தியை இஷ்டபாடமாக்கியதையாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை ஆதலால் இந்தி கட்டாய பாடமாக ஆக்கப்படாதது சரிதான் என்பதாக 22-6-48 ம் நாள் கோவையில் கூறியதாகப் பத்திரிகைகளில் காணப்படுகிறது.

பிரதம மந்திரியார் 22உ இந்த மாதிரி பேசிய பிறகு 24உ எல்லாப் பார்ப்பனப்பத்திரிகைகளும், மீண்டும், இந்தியைத் தமிழ் நாட்டிலும் கட்டாயப் பாடமாக்க வேண்டுமென்றும் இதுதான் பொதுஜன விருப்பமென்றும் எழுதியன.

இதற்கு அடுத்த நாள் அதாவது சூன் 25உ கல்வி மந்திரியார் தமது முதல் உத்திரவை மாற்றித் தமிழ் நாட்டிலும் கூட இந்தி கட்டாய பாடம் தான் என்பதாகத் தலை

திராவிடர் கழகத் தலைவர் பெரியார் ஈ. வே. ரா. வேண்டுகோள்.

“நாம் திராவிடர், தமிழர்” என்கின்ற உணர்ச்சி நமக்கில்லாமல் செய்வதற்கு ஆக, ஆரிய கலாச்சாரத்தை நமக்குள் வலியப்படுத்த, வடவர் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்ட நம் சர்க்கார் துணிவு கொண்டு ‘இந்தி (சமஸ்கிருதமும் இந்தியும் ஒன்றுதான் என்று 10 ஆண்டுக்கு முன்பு சி. ஆர். சோல்லி இருக்கிறார்; அப்படிப்பட்ட) மொழியை (நம்) குழந்தைகள் கட்டாயப் பாடமாகப் படிக்க வேண்டு’ மென்று சர்க்கார் தந்திரமாக ஏற்பாடு செய்துவிட்டனர். இந்த மாதிரியான காரியத்தை 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அரசாங்கத்தைப் பற்றி இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இன்றைய கவர்னர் ஜெனரலான டாக்டர் சி ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் இதுபோலவே அதாவது இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக ஆக்கிச் செய்த உத்திரவையும் நடத்தையையும் நாம் எதிர்த்துப் போராடி ஆண் பெண் உட்பட 1200 பேர்வரை சிறைசென்று சிலர் மாண்டு மறைந்து அல்லல்பட்டு அதை மாற்றினோம். இப்போது 10 ஆண்டிற்குப் பின் அதே காரியத்தை மறுபடியும் அதே காங்கிரஸ்காரர்கள் சுதந்தர சர்க்கார் என்னும் பேரால் செய்து இருக்கிறார்கள். நாமும் அப்போது செய்த காரியத்தையே செய்ய வேண்டியதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்கின்ற நிலைக்கு சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டு விட்டோம். காங்கிரஸ் சர்க்கார் அன்று இருந்த நிலையைவிட இன்று அதிகமான சர்வாதிகாரமான எதேச்சை சுதந்தரத்தோடு, அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள். நாமும் அன்றைய நிலைமையைவிட எவ்வளவோ அதிகமான உணர்ச்சி, கட்டுப்பாடு, பலதரப்பட்ட மக்களின் ஆதரவு முதலியவைகளோடு இருக்கிறோம். சீக்கிரத்தில் எதிர்ப்பும், அடக்குமுறையும் ஆன போராட்டம் ஏற்படலாம். ஆதலால், தமிழ்நாடு முழுவதிலும் உள்ள திராவிடர் கழகங்கள் ஒவ்வொன்றும் உடனடியாக ஒரு நிர்வாகக் கமிட்டிக்குக் கூட்டம் கூட்டி, அதில் இந்தி எதிர்ப்புக் கமிட்டி என்பதாக (ஆக்ஷன் கமிட்டி) ஒரு கமிட்டி நியமித்து கொள்ளுவதோடு அத்தகவலைத் தலைமைக் காரியாலயத்துக்கும் அனுப்பிவிட வேண்டும். திராவிடக் கழகத்தார் அல்லாத பிறகட்சி கமிட்டிகள் அல்லது கூட்டம் இருந்தாலும் அவற்றுள் இந்தி கட்டாய நுழைப்பை எதிர்க்கிறவர்கள் இருந்தால் அவர்கள் உடனே ஒரு கூட்டம் கூடி செயல் கமிட்டி என்பதாக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். செயலில் இறங்கும்படி தலைமைஸ்தாபனத்தின் வேண்டுகோள் வந்தவுடன் கட்டுப்பாடாய், ஒழுங்காய், செயலில் இறங்கத் தயாராயிருக்க வேண்டும். இந்த ஹிந்தி எதிர்ப்புக்காகச் செய்யப்படும் எந்தக் காரியமும் வெளிப்படையாய், நாணயமாய் செய்யப்பட வேண்டியதாகையால் செயலில் இறங்குபவர்கள் ஒவ்வொருவரும் நாணயமும், ஒழுக்கமும் “இராணுவ” கட்டுப்பாட்டிற்கு அடங்கி நடக்கும் தன்மையும் கொண்டவர்களாகவே இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

2-8-48ல் சென்னை மவுண்ட் ரோடு மீரான் சாயபு வீதி 1 நெம்பர் கட்டிடத்தில் திராவிடர் கழக நிர்வாகக் கமிட்டி கூடமொதலால் அதற்குள் விவரம் தெரியும்படி ஆங்காங்குள்ளவர்கள் செய்தால் நலமாயிருக்கும்.

ஈ. வே. ராமசாமி.

மை ஆசிரியர்கள் கூட்டத்தில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

இந்தப்படி வெளிப்படுத்தி உத்திரவும் வெளியிட்டு விட்டு, இந்தி கட்டாய பாடத்துக்கான ஏற்பாடுகள் எல்லாவற்றையும் செய்து விட்டு, இதற்குப் பலமான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டவுடன், “நான் இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்கவில்லையே! உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளு

மல் அல்லவா எதிர்க்கிறார்கள்” என்று மதிமந்திரி பேசுவது ஒரு மந்திரிக்கு அழகா? மந்திரிப் பதவிக்குக் கண்ணியமானதாகுமா? என்று அவரையே யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

இந்தி கட்டாயபாடம் தான் என்றால், கட்டாய பாடங்களில் ஒன்றுதானே தவிர இந்தி யே தான் படிக்க வேண்டு

மென் கிறகட்டாயமில்லை. வேறு ஏதாவது ஒரு மொழியைப் படிக்கலாம் என்று மழுப்புகிறார் மந்திரியார். ஆனால் வேறுமொழி என்ன என்றால், சமஸ்கிருதம், அதுவேண்டாமென்றால் அராபி, அது வேண்டாமென்றால் உருது, அது வேண்டாமென்றால் பர்ஷியன் எதுவேண்டுமானாலும் படிக்கலாம் என்று பார்ப்பன ஹோட்டல்களிலுள்ள சப்ளையரை ரூபகப்படுத்துகிறார்.

அதோடு கூடவே இந்திபடிப்பதற்கே பள்ளிகளில் ஏற்பாடு செய்து, இந்தி உபர்த்தியாயரைத்தான் கட்டாயப்படுத்தி நியமிக்கவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். மற்றமொழிகளை மாணவர்கள் எடுத்துக் கொண்டால், ஆசிரியர் இல்லாமலே படிக்க வேண்டும்; படித்துப் பாசும் செய்ய வேண்டுமென்கிறார்.

அப்படியானால் எந்தப் பாஷை கட்டாயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வாசகர்களே உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

இந்தப்படி இந்தியைக் காரியத்தில் கட்டாயமாக்கி விட்டு, வாயால் கட்டாயமில்லை என்று மந்திரியார் சொல்லுவதாலேயே, இந்தியைக் கட்டாயமாகப் புகுத்தச் சரியான காரணம் இல்லை என்பதையும், அதற்கு நாட்டில் பெரிய எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்பதையும் அவர் நன்றாய் அறிந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதோடு, இந்தியைக்கட்டாயமாக்காததினால் ஆத்திரப்படும் மக்கள் யாரும் இல்லை என்பதும், பார்ப்பனர்கள் தான் இந்தியை (சமஸ்கிருதத்தை) கட்டாயப் பாடமாக்க ஆத்திரப்பட்டு மந்திரியை மிரட்டிச் சரிப்படுத்திக்கொண்டார்கள் என்பதும் முதல் மந்திரியாரின் கோவைப் பேச்சிலிருந்து நன்றாய் அறியக்கிடக்கின்றது.

எனவே நிர்மாணத் திட்டத்தில் இல்லாததும், அரசியல் காரணங்களுக்கோ, நாட்டுப் பொது மொழிகளோ அவசியமும், ஏற்றதும் இல்லாததுமான வடவரின் வடமொழியை திராவிடத் தமிழ் மக்களைக் கட்டாயப்படுத்திப் படிக்கச் செய்வதை, திராவிடமக்கள் எக்கட்சியினர் ஆயிலும் எதிர்த்துப் போராடி ஒழித்துத் தீரவேண்டியது மானமுடைய மனிதத் தன்மைக்கு ஏதுவான காரியமாகும் என்பதை வற்புறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறோம்.

இப்போதுள்ள சூழ்நிலைகளை

யெல்லாம் நன்றாக எண்ணிப் பார்த்துப் பெரியாரவர்கள் இதை எப்படியும் ஒழித்துக் கட்டியே ஆகவேண்டும் என்று சங்க நாதம் செய்த பிறகு, பல கட்சியிலும் உள்ள தன்மானமுள்ள திராவிடத் தோழர்களெல்லாம், வெளிப்படையாக “எனக்குத் தான் முதல் சான்ஸ்” என்று சொல்லிக் கொண்டு வேகமாகச் செயல்படுவதைக் காணுகிறோம்.

பல தமிழ்ப்புலவர்களும், பல அதிகாரிகளும் நிலைமையை யுணர்ந்து போராட்டத்திலீடுபட வேண்டுமென்று துடியாய்த் துடித்தாலும், அவர்களுடைய உத்தியோகம், அரசாங்கத்தினுடைய காட்டுமிராண்டித் தனமான போக்கு ஆகியவற்றை எண்ணிச் சிறிது பின்னடைய வேண்டியவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இவர்கள் எந்தெந்த வழிகளால் போராட்டத்திற்கு உதவி செய்யலாம், உதவி செய்யமுடியும் என்று ஆலோசித்து அதற்கான வற்றைச் செய்வதற்கு ஆயத்தமாகவே இருக்கிறார்கள் என்பதில் நமக்குச் சந்தேகமில்லை.

எத்தனை பட்டாளங்களை துணையாகக்கொண்டு, எந்த ரூபம் எடுத்துக் கொண்டுவந்தாலும், இந்தியை ஒழித்தே தீருவோம் என்று இந்த நாட்டு இளைஞர்களும் வீரத்தாய்மார்களும் வெஞ்சினம் கூறிச்சபதம் செய்து வீரமுழக்கம் செய்கிறார்கள்.

இப்போராட்டத்திலீடுபட விருக்கும் தோழர்களும், தோழியர்களும் போராட்டம் வெற்றி பெற்ற பிறகு ஏக்கர் நிலமா? அதனில் எத்தனை ஏக்கர் நன் செய்? என்கிற பிரச்சனையில் ஈடுபட்டவர்களல்ல! அல்லது எந்த ஜில்லா போர்டில் குந்தியிருந்து எவ்வளவு பணத்தைக் கொள்ளையடிக்கலாம் என்று திட்டம் போட்டிருப்பவர்களுமல்ல! எந்தெந்தத் தொகுதியில் நின்று அபேட்சகராகலாம், யார் யாருக்குப் பங்கு கொடுத்து மந்திரியாகலாம் என்று கணக்குப் போட்டு வைத்திருப்பவர்களும்ல்ல. ஏன்? இது ஒரு அரசியல் போராட்டமல்ல என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்திருப்பவர்கள்தான், இதில் ஈடுபடுபவர்கள். இவர்களுக்கு “அந்தச் சுகம் கிடைக்கும்” “இந்தச் சுகம் கிடைக்கும்” என்று யாராலும் ஆசைகாட்டப்படவில்லை,

அதற்கு மாறாக இதில் ஈடுபடுவதால் இந்த இந்த ஆபத்துகளை யெல்லாம் தாண்டியாக வேண்டும் என்று அடிக்கடி தலைவர் பெரியாரவர்களால் எச்சரிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இருந்தம்கூட இவ்வளவு பெரிய எழுச்சி, ஆரவாரம் இருக்கிறதென்றால் இதற்கென்ன காரணம் என்பதைச் சிறிது நேரமாவது அமைச்சர்களங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

சமஸ்கிருதம் அல்லது சமஸ்கிருதத்தைப் பரப்புகிறவர்கள் கொடிய விஷ நோயைப் பரப்புகிற கொசு என்றால், இந்தி அல்லது இந்தியைப் பரப்புகிறவர்கள் அதனோடு ஒத்துழைக்கிற ஈ. இந்த இரண்டுக்கும் உற்பத்தி ஸ்தானம் அக்கிரகாரச் சாக்கடை. இதைத் தெளிவாக உணர்ந்துவிட்டான் திராவிடன். கொசுவினாலும், ஈயினாலும் தாக்கப்பட்டு நோய்க்குப்பலியாகி வளமிழந்து வறண்ட வாழ்வு வாழ்வதைக் காட்டிலும் அந்த நோய்க்குப் பலியாவதைத் தடுக்கும் போராட்டத்திலே செத்தொழிவது நல்லது என்று தீர்மானித்துவிட்டான் திராவிடன். இந்தத் தீர்மானத்தின் சாரம்சமே இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம்.

சட்டரீதிக்கு உட்பட்ட வகையில்தான், அதாவது நாகரீக சர்க்காரிலே வாழும் நாகரீகப் போக்குடைய பொதுமக்கள் தங்கள் குறைபாடுகளை, கோரிக்கையை எப்படிக் கண்ணியமான முறையிலே தெரிவிப்பார்களோ அப்படித்தான் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே கலந்துகொண்டிருப்பவர்களும்—கலந்து கொள்பவர்களும் தெரிவிப்பார்கள் என்பது உறுதி.

இதைக் காட்டுமிராண்டித் தனமான முறையையும், இழிவான சூழ்ச்சிகளையும் மனிதாபிமானமற்ற வகையையும் கையாண்டு எப்படியும் எதிர்ப்பை ஒழித்து விடலாம் என்று சர்க்கார் ஆணவத்தோடு கருதுமேயானால் இதன் விளைவு என்ன ஆகும் என்பதைப்பற்றி நாம் விளக்க வேண்டியதில்லை.

சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறோம். எப்படியும் ஈக்களும் கொசுக்களும் மாண்டு மறையவேண்டும். அதற்கு முதலில் சாக்கடையைத் தூர்த்து விடவேண்டும். அந்த வேலையை நிறைவேற்றி மனிதன் நோயில்லாமல் வாழவேண்டும். கொசுவையும் ஈயையும் ஒழிக்கும்

எழுச்சிக் கதிர்கள்!

வெள்ளையன் “ஆள் கீழே விழுகிறவரை அடியங்கள்” என்று போலீசுக்கு உத்தரவுகொடுத்தால், இவர்கள் “செத்து பிணமாகிவிடும் வரை அடியங்கள்” என்று உத்தரவு விடுவார்கள். அவன் “இவர் அவர் என்று பாரபகும் பாராமல் அடியங்கள்” என்றால், இவர்கள் “இன்னார், இன்னாரைப் பார்த்துப் பார்த்து அடியங்கள்” என்று உத்தரவு போடுவார்கள். அவன், “கண்ணீர்ப் புகை மட்டும் உபயோகியங்கள்”, என்று கூறுவானானால் இவர்கள் “கண்ணீர்ப் புகை ஏன், விஷப்புகை விட்டே கொல்லுங்கள்” என்று உத்தரவு பிறப்பிப்பார்கள். அந்த மாதிரி காட்டுமிராண்டிச் செயலால்தான் மக்களை அடக்கமுடியும் என்பதில் நம்பிக்கையுடையவர்கள் இவர்கள்.

பெரியார்.

முதலில் மத்திய ஆட்சியில் வேலைக்கமர இந்தி அறிவு வேண்டியது அவசியம் என்று கூறப்பட்டது. இன்று மெள்ள மாகாண அலுவல் கவனிக்கவும் இந்தி அறிவு அவசியம் என்று கூறப்படுகிறது. நாளை அடுப்பங்கரையிலும் இந்திதான் பேசப்படவேண்டும் என்று கூட உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படலாம் போலும். அதுதான் ஆட்சியாளரின் உத்தேசம் போலும். இல்லாவிட்டால் நாட்டிலுள்ள சகல செகண்டரிப் பாடசாலைகளிலும் இந்தி கட்டாய மொழியாக்கப்படுவானேன்?

ம. பொ. சி.

குழந்தைகளின் கல்வித்திட்டத்தில் ஆராய்ச்சிக்குடைய ரஷ்யப் பேரறிஞர் டாக்டர் பாலிலோவ் என்பவர் ஆரம்பப் பள்ளியில் தாய்மொழியும் அதற்கப்புறம்

இந்தப் போராட்டத்தை நாகரீகக் சூழை என்று கருதிக் கொண்டோ, பாவமான செயல் என்று நினைத்துக் கொண்டோ மனிதன் வாளாவிரான். இதைச் சுகாதாரத்தை விரும்பும் எவன் தான் விரும்பமாட்டான்? ஆகவே சுகாதாரத்தை விரும்புவோர் போரில் இறங்குக! அதை விரும்பாதோர் விலகி நிற்க! என்று தான் நாம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

12-வயதுக்கு மேல் ஒரு புது மொழியும் 18-வயதுக்கு மேல் அவசியமானால் வேறொரு தொழில் மொழியும் கல்வித் திட்டத்தில் புத்தத்தப்படலாம் என்று கூறியிருக்கிறார். குழந்தைகளின் மனோதத்துவ ஆராய்ச்சியில் தேர்ச்சிபெற்ற அறிஞர் யாவரும் இதை ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

திரு. வி. க.

இந்தி மொழியைக் கட்டாயமாக்கப் படிக்க வேண்டுமாம். ஏனென்றால் அது இந்நாட்டின் பொது மொழியாம். இந்த நாட்டின் பொதுமொழி என்றால் எந்த நாட்டின் பொது மொழி? நாவலந்தீவு என்று ஒரு நாடு இருப்பது உண்மைதான். ஆனால் அதில் இரண்டு தனிநாடுகள் உண்டு. அவைதான் ஒன்று ஆரியநாடு, ஒன்று திராவிடநாடு என்பனவாகும். ஹிந்தி ஆரிய நாட்டின் பொதுமொழியா? திராவிட நாட்டின் பொதுமொழியா?

கவிஞர்.

அரசாங்கத்தினருக்கு இந்திக்கு இந்நாட்டிலுள்ள எதிர்ப்பு தெரிந்தே இருக்கிறது. தமிழின் தனிச் சிறப்பும், இந்தியின் தனி இழுக்கும் கூட ஆட்சியுரியும் அவினாசியாருக்குத் தெரிந்துதான் இருக்கும். இதுவரை அவர் தெரிந்து கொள்ளவில்லையானால் இனிமட்டும் எப்படித் தெரிந்து கொள்ளப்போகிறார்.

சி. என். ஏ.

இதைத் தடுக்க இந்நாட்டில் வாழும் கிருஸ்தவர்களும், முஸ்லிம்களும் மற்றும் எல்லோரும் கடமைப் பட்டவர்களேயாவார்கள். ஏன்? இவர்கள் யாவரும் தமிழர்கள். எனவே, தமிழர்களின் கலாச்சாரத்திற்கு வந்திருக்கும் தீங்கை ஒழிக்க பெரியார் அவர்களும் முன்னின்று நடத்தும் இவ்வியக்கத்தில் ஒவ்வொரு தமிழனும் பங்குகொள்ளவேண்டியது அவசியம். இந்த இயக்கத்தில் எனக்கும் மற்றும் முஸ்லிம்கள் பலருக்கும் பூர்ண அதுதாபம் உண்டு.

அப்துல் மஜீத்.

இக்கூட்டத்தைக் காணும் என்றும் ஹிந்திக்கு. இந்நாட்டில் பலத்த எதிர்ப்பு உண்டு என்பதைக் கண்கொள்ளாமல் இரார்.

அமைச்சர் குழுவுக்கு காணும் கண்கள் உண்டேல் அவர்கள் அவசியம் இம்மாத முடிவுக்குள் கட்டாய இந்தி நுழைப்பைக் கண்டிப்பாக கைவிட்டுவிடுவார்கள்.

அருள் தங்கையா.

ஹிந்தியை எதிர்ப்பானேன். அதற்கு ஒரு போர் தொடுப்பானேன். ஒரே யடியாக நாடு பிரிவினைக்கே போர் தொடுத்துவிட்டால், அதோடு ஹிந்திச் சனியனும் தொலைந்து போகிறது. இந்த வடநாட்டானோடு சேர்ந்திருந்தால் அல்லவா ஹிந்தியைபடிக்கச் சொல்வான்.

இராமமீர்தம்.

இப்பிரச்சினைகளில் எல்லாம் மிகவும் முக்கியமானதும், அடிப்பையானதும் ஒன்றுள்ளது. அதாவது, நாம் ஒரு ஒற்றை மொழிக் குழுவினராக மாத்திரமன்றி தென்னிந்தியாவில் அதாவது திராவிட நாட்டிலுள்ள எல்லாமொழிக் குழுவுக்காகவும் நான்கு தென்னிந்திய மொழிக் குழுவினர் ஒவ்வொருவரின் உரிமைகளுக்காகவும், சுதந்திரத்திற்காகவும் இந்த அறப்போராற்றுகிறோம் என்பதை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்தாக வேண்டும்.

Dr. கிருட்டினசாமி.

குரு பல்யொடி
உபயோகியங்கள்.

எல்லா உள் ஷாப். மருந்து வியாபாரிகளும் கீழ்க்கும் டின் 1 ரூ. 5 அணா.

60 வருடம் புகழ் சிறந்தது

குரு பல்யொடி சன்ஸ்
குருபுரம், காவிரியாறு, திருச்சிப்பள்ளி.

[6ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

அருட்கடாட்சத்தால் என்று மத முலாம் பூசி விட்டார்கள். இத்தகைய ஆசிரியர்கள் அன்றுமட்டுமல்ல இன்றும் இருந்துதான் வருகிறார்கள். ஏன்? ராமேச்சந்திர தத்தர் அய். சி. எஸ். போன்ற சரித்திராசிரியர்கள்கூட 'வீர சிவாஜி' வீரனாகவே மடியாமல் சந்தர்ப்ப பேதத்தால்—சூழ்ச்சியின் காரணமாகக் கோழை சிவாஜியாக மாறின உண்மைக் கதையை எடுத்துக் காட்டத் தவறிவிட்டார்கள். அப்படியிருந்தும், இத்தகைய குழுவினருள்ளும் வங்காள சரித்திராசிரியரான ஜாது காத் சர்க்கார் சரித்திராசிரியர்களின் நியதி, நேர்மை, உண்மை, கடமை ஆகியவைகளினின்றும் வழுவாமல் நாட்டிற்குச் செய்த உண்மைத்தொண்டை அறிவுலகம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளது. அதிலும் இவ்வண்மை வரலாற்றினைப் பாமரரும் கண்டு தெளிவுபிறக்குமாறு நாடகமாக ஆக்கித் தந்த அண்ணாவை திராவிடம் என்றும் மறக்காது. இத்தகைய ஆராய்ச்சிப்பணியினை—உண்மைவரலாற்றினைத் தீட்டித் தரும் பணியினை ஒவ்வொரு நாடகாசிரியர்களும் மேற்கொள்வார்களாயின் நாடு நல்லுணர்வு பெற்று உண்மையான விடுதலையை யடையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நிற்க, இந்நாடகத்தைப் பார்க்கும் போது சரித்திரம் நம் முன் பேசுவது போலவே அவ்வளவு உணர்ச்சியுடன்—உயிருடன் கூடியதாக வசனங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. எவ்வளவு வாள் வலிமையும் தோள் வலிமையும் பெற்றிருந்தாலும், எவ்வளவு பெரிய வெற்றிகளைப் பெற்றிருந்தாலும், எத்தனை கோட்டை கொத்தளங்களைத் தகர்த்தெறிந்தாலும், எத்தகைய பகைவர்களை முறியடித்திருந்தாலும் இறுதியில் கிழிந்த பஞ்சாங்கத்துக்கும் காய்ந்த புல்லுக்கும் செல்லரித்த சாஸ்திரங்களுக்கும் தாள்பணிந்தேயாக வேண்டிய நிலைமையில் நம் திராவிட மக்கள் ஆக்கப்பட்டிருக்கிற இழிவு நிலையை சரித்திர ஆதாரத்துடன் விளக்கிக் காட்டப் படுகிறது இந்நாடகத்தில். ஆரியர்களாவது திராவிடர்களாவது? ஜாதியேது வர்ணமேது? எல்லாம் பொய். சு. ம. காரர்களின் விதண்டா வாதப் பேச்சு, துவேஷப் பிரச்சாரம் என்று கூறும் புல்லர்களின் பிதற்றலுக்கு இந்நாடகம் ஓர் நல்ல ஆப்பு.

“வானேந்தும் கடமை மறந்தால் தானேந்தவேண்டியது தான்”

“வீணர்களின் விஷப்பூண்டு அழிய வேண்டும்”

“சாதி ஒழிக்கமுடியாது ராஜ்யமும் நிலைக்காது”

“குரங்காட்டம்! பாதி இராமாயணமே அதுதானே!”

“இருகயத்தில் வீசப்படும் அஸ் திரம் இந்த சாஸ்திரம்”

“வேதம், சாஸ்திரம், இதிகாசம், புராணம் ஆகிய நால்வகை சேனை”

“தாமரைத் தடாகத்தில் எருமைகள்”

“சாஸ்திரம்! எதிரிகளிடம் நாடு சிக்கிய போது இந்த சாஸ்திரம் எங்கு போயிற்று?”

“காய்ந்த புல்லேந்தி கூட்டம் என்ன செய்தது?”

“கூண்டில் சிக்கிய புலி—வருணா சிரமத்தில் சிக்கிய வீரன்”

“வெட்டாது எடுக்கும் ஊற்று”

“தலைமுறை தலை முறையாக கிடைத்துள்ள வாழ்வு”

“வீரர்களுக்கு விவேகமில்லை”

“யோசனையல்ல; கட்டளை!”

“தண்டனையல்ல; விடுதலை!”

“நாடாள வாள்போதாது; அறிவு வேண்டும்”

“மக்களின் மனமயக்கம் நீக்க மதி வேண்டும்”

என்பன போன்ற மாணிக்கம் போன்ற—முத்துப் போன்ற வசனங்களை யாரால் மறக்க முடியும்? ஒவ்வொரு சொற்களும் அம்புபோல் பாய்ந்து உள்ளத்தில் ஊடுருவி நரம்புகளுக்கு முறுக்கேற்றும் தன்மை வாய்ந்தவை. திராவிடர்கள் தமிழர்கள் ஒவ்வொருவரும், அதிலும் திராவிடர்களின் விடுதலைக்காக—தமிழர்களின் தன்மானத்தைக் காக்கப் போராடவேண்டிய இந்நாளில், இத்தகைய நாடகங்கள் நாடெங்கும் நடத்திக் காட்டப்பட வேண்டும் என்பது நமது அவா. வரலாற்றில் காணப்படும் உண்மைகளைத் தேடிப்பிடித்து மக்களுக்குத் தந்துதவ அறிஞர் அண்ணாவைப் போல் பல அறிஞர்கள் நாட்டில் தோன்ற வேண்டும். இப்பணியை தமிழ் நாட்டின் பல்கலைக் கழகம் ஏற்று நடத்த முன்வரவேண்டும். ஆனால் அது நடவாது என்பது நமக்குத் தெரியும். ஆனால், அறிஞர்களாவது தோன்ற வேண்டும். அதற்கு மக்கள் ஆதரவளிக்க முன்வரவேண்டும். ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

நடிப்பு:

கதை உண்மையான வரலாறாயிருந்தாலும், சம்பவங்கள் உண்மை நிகழ்ச்சிகளாயிருந்தாலும், சொற்கள் அம்பு போல் பாய்வதாயிருந்தாலும் அதை நடிப்பவர்கள் திறமையற்றவர்களாயிருந்தால்—உணர்ச்சியற்றவர்களாயிருந்தால் ஒரு சிறிதும் பிரகாசிக்காது. ஆனால், இந்நாடகத்தில் நடிக்கும் ஒவ்வொருவரும் உள்ளப்படி உணர்ச்சியுடன் கதையை ரசித்து நடிக்கிறார்கள் என்றே சொல்லவேண்டும். அதிலும் தோழர் டி. வி. நாராயணசாமியின் நடிப்பு, சந்திரமோஹனே உயிருடன் எழுந்திருந்து வந்தால், தான் அவ்வளவு வீரத்தோடு சிவாஜியிடம் வாதிட்டோமா என்று அய்யறும் அளவுக்கு துடிப்பாகவே நடிக்கிறார். இதற்கு நேர்மாறாகத் தோழர் வி.

எஸ். நடேசன் நடிப்பு இருக்கிறது. நாளடைவில் திருத்திக்கொள்வார் அல்லது திருத்தப்படுவார் என்று நம்புகின்றோம்.

மற்றபடி இந்துமதியாக நடிக்கும் எம். ஆர். சண்முகமும், பாலாஜியாக நடிக்கும் பி. எஸ். தட்சணாமூர்த்தியும், பகதூராக நடிக்கும் என். கிருஷ்ணனும், கங்குபட்டராக நடிக்கும் டி. என். கருணாகரனும், சாந்தாஜியாக நடிக்கும் எம். ஏ. கணபதியும், அன்னமாக நடிக்கும் எ. என். வைத்தியநாதனும் பாத்திரத்திற்கேற்ற முறையில் பொருத்தமாக நடிக்கிறார்கள்.

சீன்களும் செட்டிங்குகளும் மக்கள் மனதைக் கவரும் விதத்திலமைந்திருக்கின்றன.

பொதுவாக நாடக அமைப்பும் நடிப்பும் பாராட்டக்கூடிய விதத்திலமைந்திருக்கிறதென்றே சொல்லலாம். ஆனால், காதல் கட்டத்தை விளக்கும் பகுதிகளில் போலிக்காதல் கட்டங்கள் புகுத்தப்பட்டிருப்பது இயற்கைக்கு மாறானதென்பதே நமக்குத் து. தான் காதலிக்கும் ஒருத்தி உண்மையாகவே மற்றொருவனை காதலிக்கிறாள்—சரசவினையாட்டு விளையாடுகிறாள் என்ற எண்ணம் ஒருவன் மனதில் தோன்றிவிட்டதாகக் காட்டிவிட்டு அந்த எண்ணம் எவ்வாறு மாற்றப்பட்டது? மீண்டும் எவ்வாறு முதலில் காதலித்தவர்கள் ஒற்றுமையுடன் உண்மையான காதலனும் காதலியுமாய் கூடிவாழ முடிந்தது என்பது நாடகத்தில் விளக்கப்படவில்லை. மற்றபடி எத்தகைய குறையும் காண்பதற்கில்லை. நாட்டின் நிலைக்கேற்ற பொருத்தமான நாடகம் இது என்பதுடன், மக்களின் அமோகமான ஆதரவு என்றும் எங்கும் கிடைக்கும் கே. ஆர். நாடக சபைக்கு என்று நம்புவதுடன், இத்தகைய நாடகங்களைத் துணிவுடன் நடத்த முன்வந்த தோழர் கே. ஆர். ராமசாமி அவர்களையும் பாராட்டுகிறோம்.

எம். எம். வி.

பெரும் பான்மையோர் பேசும் மொழி ஹிந்தி என்பதற்காக இந்நாட்டிலுள்ள எல்லாரும் ஹிந்தி படிக்க வேண்டும் என்று கல்வி மந்திரியார் கூறுவதைப்போல், இந்நாட்டில் பெரும்பான்மையோர் கோதுமையும் சோளத்தையும் தான் சாப்பிடுகிறார் என்பதற்காக, எல்லோரும் கோதுமையும் சோளத்தையும் தான் சாப்பிடவேண்டும் என்று உணவு மந்திரி கூற ஆரம்பித்து விட்டால் நாம் என்ன செய்வது? நாம் ஒப்புக்கொள்வோமா? சோதுமையையே சாப்பிட்டுவாழ.

அருள் தங்கையா.

[4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

களில் வேலை செய்யும் வாலிபர்களுக்கு ஓய்வு விடுதிகளிலும், தேகாரோக்கிய விடுதிகளிலும் முதன்மை அளிக்கப்படுகிறது.

மாலையில் பாடசாலையில் படித்து பகலில் வேலை செய்ய உங்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறதா? என்று மாணவர்களுக்கேட்கப்பட்டால் அப்பாடசாலையில் பத்தாவது ரகமாணவர்தான் சற்று சந்தேகமாகக் கூறுவார். பாடசாலைகளில் மாணவர்களின் திறமையை, பெரும்பாலும் மூன்று ரகமாகத்தான் பிரிக்கிறார்கள். பத்தாவது ரகம்வரையில் பிரிக்கப்படுவதில்லை. பத்தாவது ரகமாணவரும் இருக்கப் போவதில்லை; கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று கூறும் மாணவரும் இருக்கப் போவதில்லை.

“மாலையில் பாடசாலையில் படித்து பகலில் வேலை செய்வது கஷ்டமில்லைதான்; ஆனால் செளகரியத்தைக் கவனிக்கும் மாணவர்கள் நாங்கள் அல்ல. மேலும் செய்ய வேண்டியவற்றைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுவதுதான் எங்கள் நோக்கம். எங்கள் சர்க்காருக்கும் அதுதான் விருப்பம். எங்களுக்கு இலவசமாக கல்வியளித்து சர்க்கார் உதவுகிறது. அவர்களுடைய உதவியைக் குறைந்த அளவு பத்து மடங்காவது திருப்பியளிக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் நோக்கம்” என்றுதான் கூறுகிறார்கள் சோவியத் நாட்டில் மாலை பாடசாலைக்குச் செல்லும் மாணவர்கள்.

தோழர்களே! பார்த்தீர்களா சோவியத் நாட்டின் வாலிபர்களின் பதிவை. சர்க்கார் அவர்களுக்கு அளிக்கும் உதவியைக் குறைந்த அளவு பத்து மடங்காவது திருப்பியளிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அந்த வாலிபர்கள் மாலைப் பள்ளிகளில் கற்று வருகின்றனர். மற்றெந்த நாட்டிலேனும் இது போன்ற பதிவை வாலிபர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்க முடியுமா? அப்படி அவர்கள் கூறும் விதத்தில் அந்த நாட்டுக் கல்வித் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படிக் கற்றுவரும் மாணவர்கள் அவர்கள் வேலை செய்துவரும் தொழிற்சாலைகளிலேயோ, வைத்தியசாலைகளிலேயோ, ரசாயனசாலைகளிலேயோ உயர்ந்த பதவிக்கும் வரமுடியும். இது அவர்கள் கற்றுவரும் பாடங்களைப் பொருத்திருக்கிறது. அதற்காக அவர்களுக்குச் சலுகைகள் காட்டிப் பயிற்சிகளும் கொடுக்கப்படுகின்றது. சோவியத் நாட்டிலே கல்லூரிகளிலே படித்து டாக்டர்களாகவும், இஞ்சினியர்களாகவும், விஞ்ஞானிகளாகவும், வக்கீல்களாகவும் வருகின்றவர்களின் தொகையில் நாலில் ஒரு பங்கு மாலைப் பாடசாலைகளிலும், தனிப்பட்ட முறையில் படித்து மேல்

அதிக தூரத்திலில்லை!

“ஹரிஜனங்களின் அபிவிருத்திக்குப் பிராமணர்கள் தான் முழுக்க முழுக்க கவனம்செலுத்தி தொண்டாற்றியுள்ளனர். சுருங்கக்கூறின் ஹரிஜனங்களை இம்சிப்பது பிராமணர்களல்ல. பிராமணரல்லாதாரும் இதர சுயநலமிகளும் தான் இவர்களைத் துன்புறுத்துகின்றனரென்றால் அது மிகையாகாது. ராஜாஜி முயற்சி எடுத்திருக்காவிடில் ஆலயப் பிரவேச சட்டம் நிறைவேறியிருக்க முடியுமா? பிராமணர் அல்லாதார்தான் இச்சட்டம் நிறைவேறுவதை எதிர்த்தனர்” இவை ஜூலை 21-ந்தேதி, ஹரிஜன முன்னேற்ற அமைச்சர் கூர்மைபா அவர்கள், அசம்பளியில் பேசியவை. கல்கி ஆசிரியரோ, வைத்தியநாத அய்யர், வரதாச்சாரியோ அல்லது கோடலேசும்பலில் ஒருவரோ, இதுமாதிரி பேசியிருந்தால் ஆச்சரியப்பட மாட்டோம். அது அவர்களினத்தின் இயல்பான செய்கை என்று வாளாவிருப்போம். ஆனால் ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த மந்திரி இது போன்று பேசியிருப்பது, கூரிபவாள் கொண்டு தாக்கப்பட்டால் எந்நிலை பிறக்குமோ, அதனினும் கேடாயிருக்கிறது.

எலிக்குத் தோழன் பூனை, புறாவுக்குப் பாதுகாவலன் வேடன், ஆட்டுக்குட்டிக்கு நண்பன் ஓநாய், என்பதுபோல இருக்கிறது, “ஹரிஜனங்கள் அபிவிருத்திக்கு பிராமணர்கள் தான் முழுக்க முழுக்க கவனம் செலுத்தி தொண்டாற்றியுள்ளனர்” என்பது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்ற ஒரு பிரிவு

சொன்ன பதவிகளுக்கு வர முடிகிறது. இதற்கு அந்த நாட்டுக் கல்வித் திட்டமும் அரசாங்கம் மக்களுக்குக் காட்டும் சலுகையுமே காரணம். அரசாங்கத்தினரின் சலுகை நல்ல முறையிலிருக்குமானால் எந்த நாட்டு மக்களுக்கும் படிக்கவேண்டும் என்ற அவா இருந்தேதான் தீரும். நம்நாட்டில் தனிப்பட்ட முறையில் சொந்த முயற்சியால் கற்று முன்னுக்கு வருபவர்களுக்குக்கூட அரசாங்கம் தடைகல் போட்டு விடுகிறது. சோவியத் நாடே எங்கள் நாட்டைப் பார்! ஆனால் சிரிக்காதே!

“எம், ஸ்ரீஜமாணிக்கம்”

எப்படி ஏற்பட்டது, ஏன் ஏற்பட்டது, யாரால் ஏற்பட்டது, என்று மந்திரி அறியாமற்போயினும், மற்ற ஆதிதிராவிடத் தோழர்கள் நன்கு அறிவார்கள் என்பதில் நமக்கு சந்தேகமே இல்லை. மந்திரி அவர்களும் அறிவார்கள்! பின் ஏன் அறியாதவர் போன்று பாவனை செய்கிறார் என்றால், அது தான் மந்திரி பதவியின் மீது கொண்டொள்ளித்தி. மந்திரிகளைப் பதவியில் இருக்கச் செய்யக்கூடிய சூத்திரக்கயிறு, பார்ப்பனர்களிடத்தில் உள்ளது. பதவி நிலைத்திருக்க வேண்டுமானால் பார்ப்பனர்கள் நட்பு தேவை, நட்பு தேடவேண்டுமென்றால் அவர்களைப்பற்றிப்புகழவேண்டும்—அதனாற்றான் கூசாமற் கூறுகிறார், “ஹரிஜனங்கள் அபிவிருத்திக்கு பிராமணர்கள் தான் முழுக்க முழுக்க கவனம் செலுத்தித் தொண்டாற்றியுள்ளனர்” என்று.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலத்துக்காக உழைத்து, ஜஸ்டிஷ் கட்சியைத் தோற்றுவித்த தியாகராயச் செட்டியாரைத் தெரியவில்லை; அவர்கள் மாக்களல்ல, மனிதர்கள். எனவே மனித உரிமை வழங்க வேண்டுமென்று வைக்கம் சென்று போராடிய பெரியார் ஈ. வே. ராமசாமியைத் தெரியவில்லை; தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்ற பிரிவே இந்நாட்டில் இருக்கக் கூடாது என்ற மறுமலாச்சியைக் காணவிருக்கும் சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் தெரியவில்லை. ஆனால் “ஹரிஜனங்கள் அபிவிருத்திக்குப் பிராமணர்கள் தான் முழுக்க முழுக்க கவனம் செலுத்தி தொண்டாற்றியுள்ளனர்” என்று மட்டும்தான் மந்திரியின் கண்களுக்குத் தெரிகிறது. இது எவ்வளவு பித்தலாட்டம் நிறைந்தது என்பதை வாசகர்கள் சிந்திக்க விட்டு விடுகிறேன்.

எங்கோ சில தேவர்களும், மறவர்களும், நாட்டார்களும் ஹரிஜனங்களை இம்சிக்கிறார்களென்பதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. இவர்களது இழி செயலைக் கண்டு கண்டிக்காமலுமில்லை. ஆனால் தேவர்களும், மறவர்களும், நாட்டார்களும் இழைக்கக் கூடிய கொடுமைகளைவிடக் கொடு

மையானது, பார்ப்பனர்கள் ஹரி ஜனங்களுக்கு இழைத்த--இழைக்கக் கூடிய தீங்குகள் என்பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. சேரி அக்காரம் என்று பிரித்தது பார்ப்பனரல்லாதாரல்ல; தீண்டப்படாத மக்களென்று வகுத்துக்காட்டியது திராவிடர்களல்ல; பஞ்சமர்கள் என்று ஏட்டிலும், நாட்டிலும் செய்தவர்கள் தமிழர்களல்ல. இதைவிட இன்னும் என்ன கொடுமை உண்டாம்? மேலும் கொடுமை இழைக்கும் தேவர்களும் மறவர்களும் கோட்டே கைத் துப்பாக்கிகள்தான் என்பதை எவர் மறுத்து விட முடியும்?

ஆலயப் பிரவேசச் சட்டம் வேண்டுமென்று இந்நாட்டில் மக்களிடத்தில் பிரச்சாரம் செய்தது யார்? சுயமரியாதை இயக்கம் இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்காவிடில் உண்மையிலேயே ஆலயப் பிரவேசச் சட்டத்தை இயற்றியிருக்க முடியுமாவென்று மனிதத்தன்மை உடைய மக்களைக் கேட்கிறேன். பட்டி தொட்டிகளிலெல்லாம் சென்று ஜாதிமத பேதம் கூடாது என்று பிரச்சாரம் செய்தது கோட்டேயும் பறையன், சக்கிலி என்ற பெயர்கள் சர்க்கார் ஆதாரங்களில் இருக்கக் கூடாது என்றும், பொதுக் கிணறுகளில் உயாசாதி தாழ்ந்த சாதி என்றில்லாமல், எல்லோரும் தண்ணீர் மொள்ள வேண்டுமென்றும், பள்ளிக்கூடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்குச் சலுகைகள் காட்டப்பட வேண்டுமென்றும், அரசியல் அலுவல்களிலும் பிற இடங்களிலும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கவேண்டுமென்றும், கல்லடிக்கும் சொல்லடிக்கும் உட்பட்டு வாழாடியது வரதாச்சாரி கூட்டமா, என்று அறைகூவிக் கேட்கிறேன். ஹரிஜனக் கமிட்டியில் அய்யர்களுக்கும் அய்யங்கார்களுக்கும் என்ன வேலை என்று சினனாட்களுக்கு முன்பு அசெம் பனியில் மெய்பரொருவர் கேள்வி கேட்டாரே, அதிலிருந்து தெரியவில்லையா, பார்ப்பனர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு எவ்வளவு தொண்டாற்றியிருக்கின்றனரென்று.

பழங்குடி மக்களுக்கும் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கும் பகை ஏற்படுத்தப் பார்ப்பனியம் செய்யும் விஷமத்தனமோ என்று நினைக்க வேண்டி இருக்கிறது, மந்திரி கூர்

[3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

லாம் எவ்வாறு இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? எவ்வாறு வேலை செய்கின்றன என்பது நன்கு விளக்கிக்காட்டப்பட்டது.

‘எல்லா வேலைகள் செய்யும்’ இயந்திரம் ஒன்று நிறுவப்பட்டிருந்தது. அவ்வியந்திரம் ரப்பர் முதல் எஃகு வரையுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் அறுக்கும். அதுமட்டுமல்ல அவ்வியந்திரத்தினால் மெருகிடுதல், இராவுதல், பற்றவைத்தல் போன்ற வேலைகளையும் செய்திடலாம்.

ஒரு அங்குலத்தின் பத்தாயிரத்தில் ஒரு பங்கு அளவையும் அளக்கும் கருவிகளும் இருக்கின்றன.

மோட்டார் இன்ஜின் சாமான்களை பரிட்சிக்கும், அளக்கும் மின்சாரக் கருவிகள் இருக்கின்றன. இக் கருவிகள் யு. எம். எஸ். தொழிற்சாலையில் செய்யப்பட்டன.

சிலிண்டர்களைத் தமரிடும் இயந்திரம் ஒன்றிருக்கிறது. இதுவும் யு. எம். எஸ். தொழிற்சாலையில் செய்யப்பட்டது.

இதன் கிரயம் ரூ. 1300-ஆகிறது. அமெரிக்காவில் செய்யப்பட்ட இதே மெஷின் ரூ. 3000-ஆகிறது.

சிறு கீரல்களைக் கண்டறியும் ‘மாக்னோப்ளக்ஸ்டெஸ்டிங் யூனிட்’ என்ற கருவியும் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

மோட்டார் சம்பந்தமான இயந்திர நுட்பங்களைக் கண்டறியும் எல்லா இயந்திரங்களும் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

இது தவிர, பற்றவைக்கும் மெஷின், சலவை செய்யும் மெஷின், பெட்டிபோடும் மெஷின், மரவேலைக்கான மெஷின், கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல் முதலிய கணக்குப் போடும் மின்சார இயந்திரங்களும், தானாக இயங்கும் டெலிபோனும் இன்னும் இதுபோன்ற பல இயந்திரங்களும் இருந்தன.

அடுத்தபடியாக ரேடியோக்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. நம் நாட்டில் ரேடி

மையா அவர்களது அசெம்பளிப் பேச்சு. அமைச்சர் மந்திரி பதவியிலேயே இருப்பதற்கு அரசன் செய்து கொடுத்தவர்கள், ஆரியக் கூட்டத்தவரல்ல என்பதைக் கூர்மையா அவர்கள் அறிந்து கொள்ளும் நாள் அதிக தூரத்திலில்லை. அப்பொழுது பேசுவார், “ஹரி ஜனங்கள் அபிவிருத்திக்குப் பெரியாரும் அவர்தம் பெரும்படையும் தான் முழுக்க முழுக்கத் தொண்டாற்றி வந்தனர், அத்தொண்டின் பயன்தான் ஆதிதிராவிடர்களிலிருந்து நாங்கள் திராவிடர்களானது” என்று.

‘பித்தன்’

யோக்கள் என்றால் பெரிய இடத்து சமாச்சாரம் என்று கருதப்பட்டு வருகிறது. ரேடியோக்களை சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்க முடியாத நிலையிலிருந்து வருகிறது. அமெரிக்காவில் 13-கோடி மக்களுள்ள நாட்டில் 650-ரேடியோ நிலையங்கள் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் இங்கோ 35-கோடி மக்களுள்ள நாட்டில் 10-ரேடியோ நிலையங்களே யுள்ளன. அமெரிக்காவில் வீட்டுக்கொரு ரேடியோ யிருக்கிறது. அந்தப்படி இந்நாட்டில் வீட்டுக்கொன்று வீதம் ரேடியோ உற்பத்தி செய்யவோ சேர்த்து அமைப்பதோ என்றால் குறைந்தது 10-வருடங்களாவது படிக்கும். அதுவும் நாளொன்றுக்கு 5000-வீதம் செய்து முடித்தால். இந் தியாவிலே ரேடியோ சாமான்களைச் சேர்த்து அமைப்பதானால், அமெரிக்காவிலிருந்து ரேடியோ பாகங்களை ரூ. 6-முதல் ரூ. 20-வரை கொடுத்து வரவழைத்துக்கொள்ளலாம். சேர்த்து அமைப்பதற்கும் அதிகச் செலவாகாது. ரூ. 10-லிருந்து ரூ. 30-க்கு ஒரு செட்கிடைக்குமாறு செய்யலாம். 5-வால்வுக்கள் உள்ள செட் ரூ. 100-லிருந்து ரூ. 120-க்கு கிடைக்குமாறு செய்யலாம். இவ்வாறு குறைந்த விலையில் ரேடியோக்களை உற்பத்தி செய்யலாம் என்று யு. எம். எஸ். தொழிற்சாலையில் யோசிக்கப்பட்டது’ வால்வுகள் வெளிநாட்டிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டியிருந்தது. இதற்கு இறக்குமதி வைசன்சு அளிக்க மறுக்கப்பட்டு விட்டது சர்க்காரால்.

கூவரம் செய்யும் பிளேடுகள் செய்யும் இயந்திரம் ஒன்றும் கண்டகாட்சியில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இது தோழர் நாயுடு அவர்களால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இந்த இயந்திரத்தின் மூலம் செய்யப்பட்ட பிளேடுகள் ஒரு அங்குலத்தில் 1000-ல் 5 பங்கு கணமுள்ளவைகள். இவைகளின் கூர்மை இரண்டுவருடத்திற்கு மழுங்காமல் இருக்கும். இதற்கும் எஃகு வரவழைப்பதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கிடைக்கவில்லை. அதனால் இம் முற்சியையும் தோழர் நாயுடு கைவிட்டு விட்டார்.

நான்கு புறமும் மணிபார்க்கக்கூடிய பெட்டிபோன்ற உருவமுடைய பெரும் கெடிகாரம் ஒன்று இருக்கிறது. பெரிய நகரங்களில் தெருக்களில் திருஷ்டிபரிசாரத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் கடிகாரங்களைப் போலல்லாது எப்பொழுதும் சரியான நேரத்தைக் காட்டிவரக்கூடியது. நேரமட்டுமல்ல வருடம், மாதம், தேதி முதலியவைகளையும் காட்டும். இரண்டு வருடத்திற்கொரு முறை சாவி கொடுத்தால் போதுமானது.

20 ரிக்கார்டுகள் வரை தானாகவே பதிவு செய்யும் ஒலிப்பதிவு கருவி

யொன்றும் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த இயந்திரத்தைக் கூட்டிச்சேர்த்தவர் தோழர் நாயுடு அவர்களேயாகும். இது பார்ப்பவர்களுக்கு ஆச்சரியத்தைத்தரும்.

இன்னொரு வேடிக்கை யென்ன வென்றால், ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு பேர் கண்காட்சியைப் பார்வையிடுவதற்காக மண்டபத்திற்குள் நுழைந்தார்கள் என்பதைக் கணக்கிட்டுத் தருவதற்கும் தோழர் நாயுடு ஒரு கருவியை வாயில் நுழைவிலேவைத்திருந்தார். இவ்வியந்திரம் மின்சாரத்தின் மூலம் இயங்குகிறது.

யு. எம். எஸ். தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மோட்டார் களும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இத்தகைய 1000 மோட்டார்கள் ஒரு மாதத்தில் உற்பத்தி செய்யலாமாம். தென்னிந்தியாவிற்கு ஆகும் தேவையை ஒரு வருடத்தில் நிறைவேற்றித்தர முடியுமாம். ஆனால் இதற்கும் சர்க்காரின் ஆதரவில்லை.

யு. எம். எஸ். புத்தகசாலை யொன்று பார்க்கவேண்டியது. இது இப்பொழுது பாலிடெக்கனிக் கல்லூரிக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ரூ. 67,000 பெறுமானமுள்ள 20,000 பாகங்கள் கொண்ட புத்தகங்களிருக்கின்றன. ஆத்மீகம், சோதிடம், மதம் கட்டுக்கதைகள் ஆகியபகுதிகளைச்சேர்ந்த புத்தகங்களுள்ள இடத்தின் தலைப்பில் “இந்தியர்களின் மூளையை அரிக்கும் நரையான்கள்” என்பதாக எழுதப்பட்டு விளக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இப்புத்தக சாலையைச் சேர்ந்த வாசக சாலையுமிருக்கிறது. இதில் சுமார் 10 தினசரிகளும், 5 வாரத்தாள்களும், 69 மாதசஞ்சிகைகளும் வருகின்றன. பொது மக்களும் வந்து படித்திருக்கின்றனர்.

யு. எம். எஸ். ஹாஸ்டலைப் பற்றியும் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியவில்லை. சிறந்த ஹாஸ்டல் இது. இது போன்ற சுத்தமானதும், சுகாதாரவசதியுடையதும், மாணவர்களின் நலனிலே கருத்துடையதுமான ஹாஸ்டலை இம்மாகாணத்திலே காணமுடியாது. நல்ல அரிசி, நல்லபால், தயிர். அதுபோலவே காய்கறிகள். நல்ல சத்துள்ள உணவு கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது.

ஹை கண்காட்சியை நாடோறும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வந்து கண்டுகளித்தனர். பல ஊர்களிலிருந்து ஆண்களும் பெண்களும் சிறுவர்களும் சிறுமிகளுமாக எண்ணற்ற பேர்கள் வந்து போனார்கள்.

ஜூன் 15 தேதி ஹை கண்காட்சி துவக்கப்பட்டது. அன்று அருமையான தேரீர் விருந்து நடந்தது. தோழர்கள் டி. ஏ. ராமலிங்கம் செட்டியாரும் வி. சி. வெள்ளியங்கிரிக் கவுண்டர் அவர்களும் தோழர் நாயுடு அவர்களின்

அருமுயற்சியைப்பாராட்டினர். அடுத்த படியாகப் பேசிய தோழர் சி. எஸ். ஆர். அவர்கள் தோழர் நாயுடு அவர்களைப் பாராட்டி லீட்டு அவாது மனப்பான்மையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்.

ஜூன் 16 தேதி முதல் ஜூலை 1 தேதி வரை உள்ளூர் விருந்தும் வெளியூரிலிருந்தும் ஏராளமானவர்கள் வந்து கண்காட்சியைப் பார்வையிட்டனர். ஒவ்வொரு நாள் மாலையும் படக்காட்சியோ அல்லது சொற்பொழிவுகளோ நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தது. தோழர் நாயுடு அவர்களே முக்கிய பங்கு எடுத்து விளக்கி வந்தார்.

ஜூன் 20 தேதி தொழில் வர்த்தக இலாகா டிபுடி டைரக்டர் தோழர் வி. ஆர். சித்ரா, பார்வையிட்டு, “ஜப்பானில் சிறு கைத்தொழில்” என்பது பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார்.

22 தேதி ‘ஹிந்து’ பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியர் தோழர் வி. கெ. ராசீம்மன் “நமது சிக்கனம்” எனும் பொருள்பற்றிப் பேசினார்.

24 தேதி தஞ்சை தோழர் எ. ஓய். அருளானந்தசாமி நாடாரும் ‘நியூ ஜஸ்டிஸ்’ ஆசிரியர் தோழர் வேணுவும் விஜயம் செய்தனர். மாலையில் தோழர்கள் சி. ஆ. பெ. விஸ்வநாதம், எம். பாபி ரீடு ஆகியவர்கள் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். தோழர் கஜேந்திரன் நன்றி கூறினார்.

25 தேதி தோழர் நீலகண்டபெருமாள் விஜயம் செய்தார். வி. என். குமாரசாமி தம்பதிகள் “ஆரோக்கியமும் ஆசனங்களும்” என்பதுபற்றிப் பேசினார்கள். திரு. குமாரசாமி அவர்கள் யோகாசனங்கள் செய்து காட்டினார்.

26 தேதி சென்னை விவசாய மந்திரி தோழர் கே. மாதவ மேனன் தமது துணைவியாருடன் விஜயம் செய்தார்.

27 தேதி ‘குயூ’ வரிசையில் நின்று கண்காட்சியினுள் போகவேண்டியதாயிற்று. அன்று அவ்வளவு கூட்டம்.

28 தேதி சர். சி. வி: ராமன் அவர்களும் கேப்டன் டி. என். ராமசாமி அவர்களும் விஜயம் செய்தார்கள். விருந்தினர்களுக்குத் தோழர் நாயுடு அவர்கள் ஓர் தேரீர் விருந்தளித்து விட்டு சர். சி. வி. ராமன் அவர்களைப் பாராட்டிப் பேசினார். “அய்ரோப்பாவின் எதிர்கால விஞ்ஞானமும் கைத்தொழிலும்” என்பதுபற்றி சர். சி. வி. ராமன் சொற்பொழிவாற்றினார்.

29 தேதி தோழர் எம். பி. பெரியசாமி தூரன் ‘கைத்தொழில் கல்வி’ என்பதுபற்றிப் பேசினார். தோழர் வி. சி. வெள்ளியங்கிரிக் கவுண்டர் அவர்களும் பேசினார். தோழர் நாயுடு அவர்கள் கண்காட்சி ஜூலை 10-தேதிவரை நீடிக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிவித்தார்.

30-தேதி. கேப்டன் டி. என். ராமசாமி அவர்கள் “தேசக்ஷேயிப்பு திட்

டம்” என்னும் பொருள் பற்றிப் பேசினார்.

ஜூலை முதல் நாளன்று தோழர் ம. பொ. சிவஞானகிராமணியார் “கயிழ் நாட்டில் தொழிற்கல்வி” என்பது பற்றிப் பேசினார். டாக்டர் வி. கே. ஜான் எம். எல். சி. “விவசாயமும், தொழில் முன்னேற்றமும்” என்பது பற்றிப் பேசினார்.

ஜூலை 2-தேதி பெண்கள் மட்டும் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

3-தேதி ஆசிரியர்கள் நாள்.

4-தேதி சர்க்கார் அதிகாரிகள், குமாஸ்தாக்கள் நாள். அன்று தோழர் டி. பி. வேதாச்சலம் அவர்கள் பேசினார்.

5-தேதி கல்லூரி மாணவர் நாள். பெரியார் ஈ. வே. ரா. அவர்கள் “இளைஞர்கள்” என்பது பற்றிப் பேசினார்கள். தோழர் நாயுடு நன்றி கூறினார். கல்வி சம்பந்தமான படங்கள் காட்டப்பட்டன.

6-தேதி இளைஞர்கள் நாள். 7-தேதி முதல் 9-தேதிவரை இஞ்சினியரிங் பள்ளி மாணவர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 7-தேதி டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் “தென்னாட்டின் பொருளாதாரப் பிரச்சினை” என்பது பற்றிப் பேசினார்.

10-தேதி பொது ஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அன்றுதான் தோழர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் விஜயம் செய்து பாராட்டியது. அன்றுடன் கண்காட்சி முடிவுற்றது.

இந்தக் கல்விக் கொள்கை சிலரின் சுய நலத்தையும், வடநாட்டாரின் ஆதிக்கத்தையும் உள் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறதென்பதையும் பொது ஜனங்களுக்கு நாம் எடுத்துக்காட்ட வேண்டும்.

Dr. கிருட்டினசாமி.

TRIVENI BUTI.

Specific for Hysteria and Epilepsy relief for ever. By smelling this wonderful herb, when attacked by fits a black dead worm 1½ inches long will come out with the suceizing of the patient. The patient will get miraculous relief of the disease. Apply in English or Hindi to:

Sri Mahatma Auadhut

Baba

Dandak Ban.

P. O. Chitrakot (U. P.)

தாலுகா திராவிடர் கழக
மாநாடு,

ஆலோசனைக் கூட்டம்.

-(●)-

நாகப்பட்டினம் தாலுகா திராவிடர் கழக பிரத்தியேக (மாநாட்டு) கூட்டம் 25-7-48-மாலை 6-மணிக்கு இக் கழகத் தலைவர் ஆர். வி. கோபால் அவர்கள் தலைமையில் சிக்கிலில் "தாலுகா திராவிடர் கழக மாநாடு" நடத்த முன்னர் தீர்மானித்தபடி சிக்கில் "திருமரன் டிரேடிங் கம்பெனி" கட்டிடத்தில் கூட்டப்பட்டது. அவ்வமயம் சுமார் 50-வெளியூர் பிரதிநிதிகளும் ஆதரவாளர்களும் வந்து குழுமிருந்தனர். அவர்களின் முன்னிலையில் கீழ்க்காணும் விஷயங்களும், தீர்மானங்களும் கொண்டுவரப்பெற்று கலந்தாலோசித்து முடிவுசெய்யப்பட்டன.

1. மாநாடு கூட்டப்படும் இடம்— சிக்கில்.
2. மாநாடு கூட்டப்படும் காலம்— 1948-செப்டம்பர் மூன்றாம்வாரத்தில்.
3. வரவேற்புக் குழு:—
 - (அ) தலைவர்—ஆர். வி. கோபால் (நாகை)
 - (ஆ) செயலாளர்—என். நாகப்பா (சிக்கில்)
 - (இ) கூட்டுச் செயலாளர்கள்—
டி. ஹமீதுசுல்தான் (ஆழியூர்)
எம். கே. பிச்சையா (கீவனூர்)
 - (ஈ) பொருளாளர்—எஸ். வுண்முகம் (சிக்கில்)
 - (உ) நிர்வாகக்குழு அங்கத்தினர்—
ஆர். சிங்கம் (திருவாரூர்) முத்துகிருஷ்ணன் (திருவாரூர்) டி. கே. விஜயராகவலு (நாகை) டி. பி. ஆறுமுகம் (நாகை) ராதாமணாளன் (நாகை) எஸ். கணேசன் (வெளிவை) எஸ். சிவப்பிரகாசம் (வெளிவை) ரெங்கராசு (திருவாரூர்) கே. எஸ். பர்த் (சிக்கில்) கே. கிருஷ்ணன் (குற்றம் பொருத்தானிருப்பு) ஆர். வி. ராஜன் (கீவனூர்) டி. ராஜையா (கீவனூர்) கோவிந்தராசு (நாகூர்) சபாபதி (நாகூர்) ஆர். எம். எஸ். பக்கிரிசாமி (காரைப்பாடகை) வி. கே. சேரன் (வேளாங்கண்ணி) எஸ். பி. சாமி (நாகை) அருணாசலம் (திருக்குவளை) சிவசங்கரன் (குறிச்சி)
- (ஊ) விளம்பர அதிகாரி:—யாகுப் (திருவாரூர்) மற்றும் மாநாட்டுத் தலைவர் திறப்பாளர், கொடியேற்றுபவர், படத்திறப்பாளர்கள் முதலியவர் கடிதப் போக்குவரத்தின் பின் தலைவர்களின் பெயர்கள் அறிவிக்கப்படும்.

குரு நிருபர்.

இந்தித் தங்கையே!

நீ எத்தனை காளையரைப்

பலி கொள்ளுவாய்?

பிரபல தர்மவான்
காலமானார்.

வெள்ளகோவில்,
24-7-48.

இவ்வூர் கிருஷ்ண மந்திரம் ரைஸ் மில் சொந்தக்காரரும் தர்மவானுமான ல. அ. கிருஷ்ணப்ப செட்டியார் தனது 77-ம் வயதில் இயற்கை எய்தினார்.

இவ்வட்டாரங்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்ட சமயம், கஞ்சித்தொட்டி நிறுவிய ஏராளமான ஏழைகளுக்கு மாதக் கணக்கில் உணவுட்டி வந்தார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பல துறைகளிலும் முன்னேற்றமடையச் செய்தவர். பெரியார்பால் மெத்த அன்பு கொண்டவர். குடியரசு தோன்றியதினிலிருந்து விடாமல் படிப்பவர். அவர் ஈமச் சடங்கு 22-7-48 மாலை 4-மணிக்கு அவரின் சொந்தத் தோட்டத்துக்கே அடக்கம் செய்யச் சென்ற சமயம் ஏராளமான மக்கள் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டனர். அடக்கம் முடிந்ததும் அவ்விடம் ஆசிரியர் சபாபதியால் அவர் பிரிவாற்றாமை குறித்து ஓர் சொற்பொழிவு நிகழ்ந்தது. அவர் கல்லறையை யடுத்து ஓர் நிலையான தர்மஸ்தாபனம் ஏற்படுத்துவதாக அவர் மக்கள் இசைந்து, வேலையும் துவக்கம் ஆய்விட்டது. அவர் இறுதிச் சடங்கு நிகழும் 2-8-48-ல் ஏராளமான வர்சட்டு அன்னதானம் வழங்குவதாகவும் திட்டம் போடப்பட்டுள்ளது. அவரின் ஆண் மக்கள் இருவர், பெண் மகவு 1. மனைவியார் ஆகியவர்களுக்கும் பொது மக்கள் சார்பில் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்வதாக ஆசிரியன் சபாபதி எழுதுகின்றார்.

புதிய வெளியீடுகள்.

1. தீண்டாமை ரூ 1-8-0
2. இதோ! பெரியாரில் பெரியார் 0-6-0
3. திராவிடக் கழக லட்சியம் 0-4-0
4. மொழி—எழுத்து 0-4-0
5. வாழ்விலோர் திருநாள் 0-4-0

வியாபாரிகளுக்குக் கமிஷன் உண்டு.

விற்பனை உரிமையாளர்
நாதன் கம்பெனி லிமிடெட்
கச்சேரி வீதி, ஈரோடு.

குடி அரசுப்பதிப்பக
வெளியீடுகள்.

★

தத்துவவிளக்கம்	0	12	0
புது ரஷ்யா	0	8	0
இந்தியாவின் குறைபாடுகள்	0	8	0
பெரியார் ஈ. வெ. ரா. வாழ்க்கை வரலாறு. (ஆங்கிலம்)	0	8	0
நமக்கு வேண்டியது எது? சமதர்ம ராஜ்யமா? சுயராஜ்யமா?	0	6	0
கர்ப்ப ஆட்சி	0	6	0
பெரியார்பெருந்தொண்டு	0	6	0
வெளியேறு	0	6	0
பகுத்தறிவு அல்லது மரணசாஸனம் 2ம்பாகம்	0	4	0
பொதுவுடைமைத் தத்துவங்கள்	0	4	0
புராண ஆபாசங்கள் (தருமபரீட்சை)	0	4	0
மதப்புரட்சி	0	4	0
வாஸ்தவியின் வாழ்க்கைச் சரிதை	0	4	0
கார்ல் மார்க்ஸ்	0	4	0
சமதர்ம உபன்யாசம்	0	4	0
அப்பரும் திருநாண சம்பந்தரும்	0	3	0
சோஷியலிசம்	0	3	0
இலங்கை உபன்யாசம்	0	3	0
இராமாயணப் பாத் திரங்கள்	0	3	0
மேல்நாடும், கீழ்நாடும்	0	3	0
உழைப்பாளிகளுக்கு என் இவ்வுலகம் இல்லை?	0	3	0
இன இழிவு ஒழிய இஸ்லாமே நன் மருந்து!	0	2	0
இதிகாசங்கள் புகட்டும் நீதி	0	2	0
உண்மைத் தொழிலாளியார்?	0	2	0
திருச்சிப் பிரசங்கம்	0	2	0
ராமலிங்க சுவாமி பாடல்	0	2	0
தமிழ் இசை-நடிப்புக் கலைகள்	0	1	0
கீடைக்குமீட்டம்:-			
நாதன் கம்பெனி லிமிடெட், கச்சேரி வீதி, ஈரோடு.			

Edited, Printed and Published by
N. Karivaradaswamy at the Tamilian
Press 42, Cutcherystreet, ERODE